

Effektiv bekämpning av marknadsmisbruk

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens lagförslag, vilket innebär att två nya lagar antas: en lag med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmisbruksförordning¹ (kompletteringslagen) och en lag om straff för marknadsmisbruk. Dessutom ändras lagen om handel med finansiella instrument, lagen om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument, lagen om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument, lagen om elektronisk kommunikation, lagen om handel med utsläppsrätter, lagen om värdepappersmarknaden, offentlighets- och sekretesslagen (OSL), och lagen om ingripande mot marknadsmisbruk vid handel med grossistenergi produkter. Lagförslagen syftar till att anpassa den svenska lagstiftningen till ändrade EU-regler när det gäller marknadsmisbruk.

Förslagen innebär i huvudsak följande. Kompletteringslagen samlar de bestämmelser om utredningsbefogenheter och administrativa sanktioner som marknadsmisbruksförordningen föreskriver att medlemsstaterna ska införa, straffrättsliga påföljder för marknadsmisbruk införs i lagen om straff för marknadsmisbruk på värdepappersmarknaden och i OSL införs bl.a. bestämmelser om skydd för uppgifter om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden som har lämnats frivilligt till Finansinspektionen och skydd av uppgifter som kan röja identiteten på antingen den person som rapporterar en överträdelse av bestämmelser i marknadsmisbruksförordningen eller den som påstås vara ansvarig för överträdelsen.

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 februari 2017.

Inga motioner har lämnats med anledning av propositionen.

Behandlade förslag

Proposition 2016/17:22 Effektiv bekämpning av marknadsmisbruk.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmisbruk (marknadsmisbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Bakgrund	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	5
Utskottets överväganden.....	6
Effektiv bekämpning av marknadsmissbruk.....	6
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	26
Propositionen	26
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	27

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Effektiv bekämpning av marknadsmissbruk

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning,

2. lag om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden, med de ändringarna att ordet köporder i 2 kap. 2 § första stycket 1 ska bytas ut mot säljorder och ordet säljorder i 2 kap. 2 § första stycket 2 ska bytas ut mot köporder,

3. lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,

4. lag om ändring i lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,

5. lag om ändring i lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument,

6. lag om ändring i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation,

7. lag om ändring i lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter,

8. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

9. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),

10. lag om ändring i lagen (2013:385) om ingripande mot marknadsmissbruk vid handel med grossistenergiprodukter.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2016/17:22 punkterna 1 och 3–10 samt bifaller delvis proposition 2016/17:22 punkt 2.

Stockholm den 8 december 2016

På finansutskottets vägnar

Fredrik Olovsson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Fredrik Olovsson (S), Ulf Kristersson (M), Monica Green (S), Maria Plass (M), Ingela Nylund Watz (S), Oscar Sjöstedt (SD), Jörgen Andersson (M), Hans Unander (S), Emil Källström (C), Janine Alm Ericson (MP), Jan Ericson (M), Marie Granlund (S), Dennis Dioukarev (SD), Mats Persson (L), Jakob Forssmed (KD), Börje Vestlund (S) och Håkan Svenneling (V).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I proposition 2016/17:22 Effektiv bekämpning av marknadsmissbruk föreslår regeringen hur svensk rätt ska anpassas till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU av den 16 april 2014 om straffrättsliga påföljder för marknadsmissbruk (marknadsmissbruksdirektiv). Faktapromemorior om förslagen till ny EU-rättslig reglering på marknadsmissbruksområdet överlämnades till riksdagen i november 2011 (2011/12:FPM35 och 2011/12:FPM36).

Det har gjorts ändringar i förordningen genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1033 av den 23 juni 2016 om ändring av förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk och förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler. Ändringar har även gjorts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2. De huvudsakliga lagförslagen har granskats av Lagrådet.

Bakgrund

Sverige har sedan början av 1970-talet haft en lagstiftning som syftar till att motverka insiderhandel. Den senaste större ändringen av reglerna om marknadsmissbruk gjordes 2005 när Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) genomfördes i svensk rätt. Detta skedde huvudsakligen genom lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument (marknadsmissbrukslagen). 2003 års marknadsmissbruksdirektiv har ersatts av två nya EU-rättsakter, dels marknadsmissbruksförordningen, dels marknadsmissbruksdirektivet. Förordningen är direkt tillämplig och började gälla den 3 juli 2016. Till detta datum gjordes vissa lagändringar för att anpassa svensk rätt till förordningen när det gäller några av Finansinspektionens tillsyns- och utredningsbefogenheter (se prop. 2015/16:120, bet. 2015/16:FiU36, rskr. 2015/16:272).

Propositionens huvudsakliga innehåll

Propositionen innehåller förslag som syftar till att anpassa den svenska lagstiftningen till ändrade EU-regler när det gäller marknadsmissbruk. Det föreslås två nya lagar: kompletteringslagen, som samlar de bestämmelser om utredningsbefogenheter och administrativa sanktioner som marknadsmissbruksförordningen föreskriver att medlemsstaterna ska införa, och lagen om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden som innehåller de bestämmelser som behövs för att genomföra marknadsmissbruksdirektivet. Dessutom föreslås att det införs bestämmelser i OSL om bl.a. skydd för uppgifter om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden som har lämnats frivilligt till Finansinspektionen och skydd av uppgifter som kan röja identiteten på antingen den person som rapporterar överträdelser av bestämmelser i marknadsmissbruksförordningen eller den som påstås vara ansvarig för överträdelser. Slutligen görs följdändringar i ett flertal andra lagar.

Utskottets överväganden

Effektiv bekämpning av marknadsmissbruk

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag som föreslås för att anpassa svensk rätt till marknadsmissbruksförordningen och marknadsmissbruksdirektivet.

Propositionen

Ett reformerat sanktionssystem mot marknadsmissbruk

Det nuvarande svenska sanktionssystemet mot marknadsmissbruk (insiderhandel, otillbörlig marknadspåverkan och obehörigt röjande av insiderinformation) är straffrättsligt. Marknadsmissbruksdirektivet kräver att visst marknadsmissbruk straffbeläggs. Kriminaliseringen syftar till att återspegla en starkare form av avståndstagande än administrativa sanktioner. Samtidigt är utgångspunkten i marknadsmissbruksförordningen att det i medlemsstaterna ska kunna påföras administrativa sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna om marknadsmissbruk.

Enligt regeringens mening bör straffrättsliga påföljder reserveras för de allvarligaste gärningarna och kompletteras med administrativa sanktioner. Det anförs i propositionen att man genom att införa administrativa sanktioner kan uppnå en ökad diversifiering där det allmänna får större möjlighet att ge en väl avvägd och proportionerlig respons på en viss överträdelse. Regeringen bedömer att administrativa sanktioner, inklusive sanktionsavgifter, bör kunna fungera effektivare än straffrättsliga påföljder för vissa regelöverträdelser eftersom det inte krävs att en viss fysisk person pekats ut. Ett sådant exempel är överträdelser av rapporteringsskyldigheten för värdepappersinstitut och börser.

Endast uppsåtliga handlingar kriminaliseras

I propositionen föreslås att det kriminaliserade området när det gäller marknadsmissbruk avgränsas till uppsåtliga gärningar. Straffansvaret föreslås tas bort för vårdslöst insiderförfarande samt för obehörigt röjande av insiderinformation och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmanipulation), om gärningen begåtts av oaktsamhet. Regeringen föreslår även att insiderförseelser, ringa fall av otillbörlig marknadspåverkan och ringa fall av obehörigt röjande av insiderinformation avkriminaliseras och i stället blir föremål för prövning och sanktioner i ett administrativt förfarande.

Bestämmelser som kompletterar marknadsmissbruksförordningen

Marknadsmissbruksförordningens förbud och påbud är direkt tillämpliga i medlemsstaterna och varken ska eller får genomföras i eller omvandlas till nationell rätt. Enligt förordningen måste medlemsstaterna dock vidta nödvändiga åtgärder för att följa det som anges i förordningen om bl.a. en behörig myndighet, de befogenheter som den myndigheten ska ha och de administrativa sanktioner som ska kunna påföras vid överträdelser av förordningen. De bestämmelser som krävs till följd av förordningen bör enligt regeringen samlas i en ny lag med kompletterande bestämmelser till förordningen.

Kompletteringslagen

Finansinspektionens utredningsbefogenheter

De befogenheter som den behöriga myndigheten enligt marknadsmissbruksförordningen ska ha för att utreda och förhindra överträdelser av förordningen motsvarar delvis de befogenheter som myndigheten ska vara utrustad med enligt 2003 års marknadsmissbruksdirektiv. Regeringen framhåller att när visst marknadsmissbruk i stället för att hanteras inom straffrätten, dvs. av Ekobrottsmyndigheten, föreslås kunna bli föremål för prövning och sanktioner i ett administrativt förfarande måste Finansinspektionens befogenheter utvidgas så att de stämmer överens med de krav som anges i förordningen.

Mot denna bakgrund föreslår regeringen att det i kompletteringslagen förs in en bestämmelse som ger Finansinspektionen rätt att förelägga någon att lämna upplysningar och handlingar samt att kalla personer till förhör. Ett föreläggande föreslås få förenas med vite. Föreläggandet ska dock enligt bestämmelsen inte få strida mot tystnadsplikten för advokater som regleras i lag.

Dessutom föreslår regeringen att Finansinspektionen ska få förelägga marknadsaktörer på marknadsplatser där det handlas med de underliggande tillgångarna till råvaruderivat (spotmarknaden) att lämna transaktionsrapporter eller annan information. Marknadsaktörerna ska enligt förslaget också vara skyldiga att på begäran av Finansinspektionen ge åtkomst till handlarnas system. Även ett sådant föreläggande föreslås få förenas med vite.

Därutöver föreslås Finansinspektionen få genomföra undersökningar i fysiska och juridiska personers verksamhetslokaler för övervakningen av att dessa personer följer bestämmelserna i marknadsmissbruksförordningen. Om den som är föremål för undersökningen inte gått med på detta frivilligt krävs dock ett beslut från Stockholms tingsrätt. Vid en undersökning som genomförs i enlighet med ett domstolsbeslut ska Finansinspektionen enligt förslaget ha rätt att granska och kopiera handlingar, begära muntliga förklaringar direkt på platsen och få tillträde till lokaler. Elektroniskt lagrad information ska få granskas och kopieras hos Finansinspektionen, om den som undersökningen genomförs hos samtycker till att informationen flyttas till inspektionens lokaler. Denne ska ha rätt att följa de åtgärder som inspektionen vidtar. Om

det inte är tillräckligt att kopiera en handling, ska Finansinspektionen få ta hand om handlingen. Finansinspektionen ska få begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att genomföra en undersökning.

Den i vars verksamhetslokaler en undersökning ska äga rum ska enligt förslaget ha rätt att tillkalla ett juridiskt biträde som får närvara under undersökningen. Handlingar som inte skulle få tas i beslag i samband med en förundersökning och handlingar som inte omfattas av beslutet ska undantas från undersökningen. Om Finansinspektionen och den undersökte inte är överens, ska Stockholms tingsrätt pröva om handlingen ska omfattas av undersökningen. Stockholms tingsrätt bör enligt regeringen göra en intresseavvägning mellan vikten av att åtgärden vidtas och det intrång eller annat men som åtgärden innebär innan ett beslut om undersökning fattas.

Den som tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst ska enligt förslaget på begäran lämna uppgifter om abonnemang till Finansinspektionen, om inspektionen finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för utredningen av en misstänkt överträdelse av marknadsmissbruksförordningen. Uppgifter som lagrats till följd av skyldigheten att lagra uppgifter för brottsbekämpande ändamål ska dock inte få lämnas ut till Finansinspektionen. Regeringen föreslår att denna bestämmelse införs i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation.

Finansinspektionen ges rätt att använda tvångsmedel

Enligt marknadsmissbruksförordningen ska den behöriga myndigheten ha rätt att begära att tillgångar fryses eller beläggs med kvarstad. Finansinspektionen föreslås därför få ansöka om kvarstad på någons egendom för att säkerställa ett anspråk på en sanktionsavgift eller återföring på grund av en misstänkt överträdelse av förbuden mot marknadsmissbruk i artikel 14 eller 15 i förordningen. En ansökan om kvarstad ska enligt förslaget prövas av Stockholms tingsrätt enligt bestämmelserna i rättegångsbalken om kvarstad i brottmål.

Finansinspektionen föreslås även få ansöka om betalningssäkring av en sanktionsavgift eller återföring på grund av ett misstänkt åsidosättande av skyldigheterna i marknadsmissbruksförordningen som enligt förslaget inte ska utgöra brott enligt svensk rätt (artiklarna 16–20 i förordningen). En ansökan om betalningssäkring ska prövas av allmän förvaltningsdomstol. Bestämmelserna har utformats på samma sätt som bestämmelserna om betalningssäkring inom skatteområdet.

Dessutom föreslås Finansinspektionen få förelägga den som sannolikt har åsidosatt eller överträtt marknadsmissbruksförordningen att upphöra med ett visst agerande. Beslutet om föreläggande ska gälla till dess att det har prövats om förfarandet strider mot förordningen eller lagen om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden, dock i högst sex månader. Finansinspektionen ska enligt förslaget även få korrigera sådan felaktig och vilseledande information som kan vara ett led i marknadsmanipulation och även

förelägga en emittent eller någon annan att korrigera sådan information. Ett föreläggande föreslås få förenas med vite.

Marknadsövervakning

Enligt marknadsmissbruksförordningen ska den som rapporterar information till den behöriga myndigheten i enlighet med förordningen inte anses överträda eventuella restriktioner för lämnande av uppgifter som ålagts genom avtal, lagbestämmelser eller administrativa bestämmelser. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att följa bestämmelsen. För att uppfylla denna skyldighet föreslår regeringen att den som har rapporterat inte ska kunna göras ansvarig för att ha åsidosatt någon tystnadsplikt. Den som har rapporterat en misstänkt överträdelse av marknadsmissbruksförordningen får inte heller obehörigen röja för kunden eller någon utomstående att rapportering har skett. Förbudet föreslås omfatta även ledamöterna i företagets styrelse och företagets anställda. Den som obehörigen röjer att rapportering har skett ska enligt förslaget kunna straffas för brott mot tystnadsplikt.

Administrativa sanktioner

För att se till att medlemsstaterna har ett gemensamt tillvägagångssätt vid hantering av överträdelser av marknadsmissbruksförordningens regelverk innehåller förordningen en uppräknig av administrativa sanktioner och andra åtgärder som ska kunna användas vid sådana överträdelser. För att uppfylla förordningens krav föreslår regeringen en motsvarande katalog av åtgärder i kompletteringslagen.

Ingripanden ska enligt förslaget kunna riktas mot den som har överträtt förbud i marknadsmissbruksförordningen eller åsidosatt sina skyldigheter enligt förordningen. Regeringen föreslår att de överträdelser som kan leda till sanktioner anges i kompletteringslagen. Förbuden mot insiderhandel och marknadsmanipulation gäller enligt förslaget även för en fysisk person som för en juridisk persons räkning beslutar om att sådana åtgärder som är förbjudna ska vidtas.

Om en person i ledande ställning har en närstående som är underårig och som omfattas av anmälningsskyldighet enligt förordningen, föreslår regeringen att den underåriges vårdnadshavare ska fullgöra anmälningsskyldigheten för den underåriges räkning. Vårdnadshavaren behöver nämligen inte alltid vara personen i ledande ställning.

Finansinspektionen föreslås även få förelägga den som har åsidosatt sina skyldigheter enligt förordningen på sätt som räknas upp i kompletteringslagen att inom viss tid vidta en viss åtgärd för att komma till rätta med situationen, upphöra med ett visst agerande eller vidta rättelse. Ett föreläggande ska få förenas med vite. Finansinspektionen ska enligt förslaget även få besluta om anmärkning.

En annan sanktion som föreslås är att Finansinspektionen ska få förbjuda den som är anställd i ett värdepappersinstitut, eller någon annan som arbetar för institutet, och som har överträtt förordningen att under viss tid, lägst tre år

och högst tio år, vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersinstitut, eller ersättare för någon av dem. Förbudet får även tillämpas på den person som inte längre är anställd i eller arbetar för värdepappersinstitutet men gjorde det vid tidpunkten för överträdelsen. Vid upprepade överträdelser av förbudet mot insiderhandel, olagligt röjande av insiderinformation eller marknadsmanipulation ska förbudet enligt förslaget få vara permanent.

Finansinspektionen ska få förbjuda den som är anställd i ett värdepappersinstitut, eller någon annan som arbetar för institutet, och som har överträtt marknadsmissbruksförordningen att under viss tid handla med vissa finansiella instrument för egen räkning. Förbudet föreslås få förenas med vite och tillämpas även på den person som inte längre är anställd i eller arbetar för värdepappersinstitutet men gjorde det vid tidpunkten för överträdelsen. Ett förbud skulle enligt regeringen kunna få onödigt långtgående konsekvenser om personen i fråga t.ex. inte får sälja ett befintligt innehav av de finansiella instrument som förbudet avser eller sådana som erhållits genom arv eller bodelning. Finansinspektionen föreslås därför få medge undantag från förbudet att avyttra finansiella instrument.

Om marknadsmissbruksförordningen har överträtts föreslås den som har gjort sig skyldig till överträdelsen och därigenom fått en vinst, eller undvikit en förlust, enligt propositionen tvingas att betala ett belopp som motsvarar värdet av den ekonomiska fördelen (återföring). Återföring ska dock enligt förslaget inte beslutas om det är uppenbart oskäligt. Beloppet föreslås tillfalla staten. Sanktionen saknar motsvarighet i gällande svensk lagstiftning om administrativa sanktioner. I likhet med ett förverkande av utbyte av brott, syftar sanktionen i förordningen till att eliminera vinster eller andra ekonomiska fördelar av det otillåtna agerandet. Återföring ska enligt förslaget endast kunna riktas mot den som har överträtt bestämmelsen i fråga. Om överträdaren inte själv dragit nytta av vinsten, eller undvikit en förlust, utan det är tredje man som gjort detta, bör den ekonomiska fördelen enligt regeringen i stället få betydelse när sanktionsavgiften fastställs.

Slutligen föreslås att Finansinspektionen ska kunna besluta om sanktionsavgifter motsvarande de belopp som anges i marknadsmissbruksförordningen. Bestämmelserna om sanktionsavgifter föreslås införlivas i svensk rätt på samma sätt som motsvarande bestämmelser i kapitaltäckningsdirektivet (se prop. 2013/14:228 s. 235 f. och prop. 2014/15:57 s. 46–48). Det finns inga motsvarigheter till dessa bestämmelser i dag, eftersom marknadsmissbruk i stället är kriminaliserat. Regeringen föreslår även att det i kompletteringslagen görs en uppräknig av vilka omständigheter som Finansinspektionen ska beakta vid fastställandet av en sanktion.

Finansinspektionen får enligt förslaget avstå från att ingripa om något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och inspektionen bedömer att dessa åtgärder är tillräckliga. Med annat organ avses främst värdepappersinstitut eller nämnder vid en börs. I dag finns en skyldighet för det värdepappersinstitut eller den börs som driver handelsplatsen i fråga att kontrollera att

emittenterna fullgör sin informationsskyldighet, inklusive skyldigheten att offentliggöra kurspåverkande information, se 11 kap. 8 § och 15 kap. 9 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Regeringen föreslår att det i lagen om värdepappersmarknaden även införs bestämmelser om att en börs och ett värdepappersinstitut som driver en handelsplattform ska vara skyldig att kontrollera att emittenter fullgör sin informationsskyldighet enligt artikel 17 i marknadsmissbruksförordningen. Börser eller värdepappersinstitut föreslås även vara skyldiga att till Finansinspektionen lämna sådana upplysningar om emittenter som har samband med kontrollen.

Beslutsordning i Finansinspektionens sanktionsärenden

Av marknadsmissbruksförordningen följer att den behöriga myndigheten kan utöva sina befogenheter direkt, i samarbete med eller genom delegering till andra myndigheter eller till marknadsföretagen eller genom ansökan hos de behöriga rättsliga myndigheterna. Det framstår enligt regeringen som lämpligt att ta de befintliga sanktionsbestämmelserna på finansmarknadsområdet som utgångspunkt även vid utformningen av förfarandet för påförande av sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i marknadsmissbruksförordningen. Finansinspektionen bör därför enligt regeringen ha rätt att besluta om administrativa åtgärder och sanktioner vid överträdelse av artiklarna 16–20 i marknadsmissbruksförordningen.

Regeringen bedömer dock att det finns anledning att välja en annan beslutsordning när det gäller sanktioner i fråga om förbuden mot marknadsmissbruk som i dagsläget är kriminaliserade och där ärendena kommer att ha en straffliknande karaktär. I sådana fall föreslår regeringen att Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande ska pröva frågor om ingripanden för överträdelse av förbuden. Ett godkänt sanktionsföreläggande ska kunna undanröjas efter klagan på samma sätt som ett strafföreläggande. Den som vill klaga på ett sanktionsföreläggande ska göra detta skriftligen till Stockholms tingsrätt, och hovrättens beslut angående undanröjande ska inte få överklagas. Om ett sanktionsföreläggande inte har godkänts inom utsatt tid, ska Finansinspektionen enligt förslaget få väcka talan vid Stockholms tingsrätt om att sanktion ska beslutas. Prövningstillstånd ska krävas vid överklagande till hovrätten. Finansinspektionens talan föreslås handläggas enligt bestämmelserna i rättegångsbalken om åtal för brott på vilket det inte kan följa svårare straff än böter. Om det finns särskilda skäl föreslås rätten i ett mål om sanktioner för en överträdelse av marknadsmissbruksförordningens förbud mot marknadsmissbruk få förordna en offentlig försvarare för en fysisk person som talan avser. Bestämmelserna i 21 kap. rättegångsbalken om offentliga försvarare föreslås tillämpas i sådana fall.

Allmänt inom finansmarknadsområdet gäller att sådana beslut av Finansinspektionen som får överklagas prövas av allmän förvaltningsdomstol, med krav på prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten. Detta bör enligt regeringen även gälla som huvudregel för Finansinspektionens beslut enligt kompletteringslagen och marknadsmissbruksförordningen. Regeringen

föreslår emellertid ett undantag för beslut som har anknytning till en undersökning beslutad av Stockholms tingsrätt. Finansinspektionens beslut om sanktionsföreläggande ska enligt förslaget inte få överklagas.

I marknadsmissbruksförordningen finns det inte några bestämmelser om betalning, preskription och verkställighet. Enligt regeringen har medlemsstaterna därför en stor frihet att själva avgöra vad som ska gälla i sådana frågor. Regeringen föreslår att en sanktion bara får beslutas om den som sanktionen riktas mot inom två år från det att överträdelsen ägde rum har delgetts en upplysning om att frågan har tagits upp av Finansinspektionen. För ärenden som prövas genom sanktionsföreläggande föreslås att föreläggandet ska ha delgetts inom tvåårsfristen. Dessutom föreslår regeringen att en sanktionsavgift ska betalas inom 30 dagar efter det att beslutet eller domen om den har fått laga kraft eller sanktionsföreläggandet godkänts eller den längre tid som anges i beslutet eller föreläggandet. Om sanktionsavgiften inte betalas inom denna tid, ska Finansinspektionen enligt förslaget lämna den obetalda avgiften för indrivning. Verkställighet föreslås få ske enligt utskönningsbalkens bestämmelser. Dessutom föreslås att en sanktionsavgift som har beslutats ska falla bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft eller sanktionsföreläggandet godkändes. Bestämmelserna ska enligt förslaget även gälla för återföringsbelopp som beslutats enligt kompletteringslagen.

Rapportering av överträdelser

Medlemsstaterna ska enligt marknadsmissbruksförordningen kräva att arbetsgivare som utför verksamhet som styrs av reglering av finansiella tjänster inför lämpliga interna förfaranden för att deras anställda ska kunna rapportera överträdelser av förordningen. Regeringen föreslår därför att det i kompletteringslagen anges att finansiella företag ska ha ändamålsenliga system och rutiner för att deras anställda internt ska kunna rapportera misstänkta överträdelser av förordningen. I kompletteringslagen föreslås även ett undantag från förbudet i personuppgiftslagen mot behandling av personuppgifter som rör brott när det gäller de interna rapporteringssystemen. Tystnadsplikt föreslås gälla för uppgifter i en anmälan eller utsaga om en misstänkt överträdelse av marknadsmissbruksförordningen, om uppgiften kan avslöja anmälarens eller den utpekade personens identitet.

Den som har gjort en anmälan till Finansinspektionen eller till ett internt rapporteringssystem om en misstänkt överträdelse av marknadsmissbruksförordningen får enligt förslaget inte göras ansvarig för att ha åsidosatt någon tystnadsplikt, om anmälaren hade anledning att anta att en överträdelse hade skett. Detta ska för anmälningar till inspektionen inte gälla om anmälan innebär att anmälaren gör sig skyldig till brott.

Ny lag om straff för marknadsmissbruk

Den nya lagens tillämpningsområde

Marknadsmissbruksdirektivets tillämpningsområde omfattar finansiella instrument som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller vissa handelsplattformar, eller finansiella instrument för vilka en begäran om upptagande till handel har gjorts. Dessutom omfattas sådana finansiella instrument vilkas pris eller värde beror av eller inverkar på priset eller värdet på instrument som handlas på någon av de uppräknade handelsplatserna. Regeringen föreslår att en ny lag om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden införs med motsvarande tillämpningsområde och att marknadsmissbrukslagen upphävs. Från tillämpningsområdet föreslås undantag för handel med egna aktier i återköpsprogram och stabilisering av värdepapper, om handeln utförs i enlighet med artikel 5 i marknadsmissbruksförordningen, samt transaktioner och andra åtgärder som utförs av offentliga institutioner enligt artikel 6 i förordningen. Regeringen föreslår att åtal enligt den nya lagen ska väckas vid Stockholms tingsrätt.

Insiderinformation

Den nuvarande definitionen i svensk rätt av insiderinformation är mer allmänt hållen än definitionen i marknadsmissbruksförordningen. Enligt svensk rätt gäller i dag att det är den som "får" insiderinformation som kan göra sig skyldig till insiderbrott. I förordningen omfattar förbudet mot insiderhandel den som "förfogar" över insiderinformation. Regeringen föreslår att förbudet mot insiderhandel i den nya lagen om straff för marknadsmissbruk ska gälla den som "har" insiderinformation. Den som visar att han eller hon inte har utnyttjat denna föreslås dock gå fri från ansvar.

Undantag för legitima beteenden

I marknadsmissbruksförordningen beskrivs en rad förfaranden som i stor utsträckning motsvarar undantagskatalogen i marknadsmissbrukslagen. Syftet med uppräknningen är att undvika att förbudet mot insiderhandel träffar finansiell verksamhet som anses legitim och att identifiera vissa beteenden som typiskt sett inte innebär att insiderinformation utnyttjas. Sådana beteenden föreslås inte vara straffbara. Enligt förslaget ska det inte heller vara straffbart att köpa finansiella instrument om ett offentliggörande av insiderinformationen sannolikt skulle sänka priset på instrumentet, eller sälja finansiella instrument om ett offentliggörande av informationen sannolikt skulle höja priset på instrumentet.

Att återkalla eller ändra en handelsorder

Enligt marknadsmissbruksdirektivet ska det vara straffbart att återkalla eller ändra en handelsorder när ordern lades innan personen fick tillgång till insiderinformation om det finansiella instrument som ordern rör. Motsvarande förbud finns i marknadsmissbruksförordningen. Situationen, att på grund av insiderinformationen se till att undvika att genomföra en försäljning eller ett

köp, omfattas inte av den nuvarande straffbestämmelsen i marknadsmissbrukslagen. Regeringen framhåller att det krävs att straffbestämmelsen om insiderbrott även omfattar en återkallelse eller en ändring av en order för att marknadsmissbruksdirektivet ska vara korrekt genomfört i svensk rätt, och lämnar därför ett sådant förslag. Motsvarande gäller även när råd ges eller följs, se nedan.

Att ge och följa råd grundat på insiderinformation

Enligt marknadsmissbruksdirektivet ska det vara straffbart att förfoga över insiderinformation och på grundval av informationen rekommendera eller förmå en annan person att förvärva eller avyttra finansiella instrument, eller återkalla eller ändra en order när det gäller ett finansiellt instrument som informationen rör. Regeringen föreslår därför att den nuvarande straffbestämmelsen om att genom råd eller på annat sätt föranleda någon att förvärva eller avyttra finansiella instrument överförs till den nya lagen om straff för marknadsmissbruk och preciseras till att avse råd eller uppmaningar.

Enligt nuvarande bestämmelser i marknadsmissbrukslagen är det inte straffbart att följa ett råd om att förvärva eller avyttra finansiella instrument, även om man inser att rådet är grundat på insiderinformation. En nyhet i förhållande till 2003 års marknadsmissbruksdirektiv är att direktivet nu också omfattar utnyttjande av en rekommendation eller en uppmaning att förvärva eller avyttra finansiella instrument, eller att återkalla eller ändra en redan lagd order, om man inser att rekommendationen eller uppmaningen bygger på insiderinformation. Regeringen föreslår därför att även ett sådant handlande kriminaliseras.

Obehörigt röjande av insiderinformation

Enligt marknadsmissbruksdirektivet ska det vara straffbart att den som förfogar över insiderinformation röjer informationen för en annan person, utom informationen röjs som ett normalt led i fullgörandet av en tjänst, en verksamhet eller åligganden. Det förbjudna området är detsamma som enligt 2003 års marknadsmissbruksdirektiv.

Brottet obehörigt röjande av insiderinformation är i dag utformat så att det är tillräckligt att gärningsmannen borde ha insett att det var fråga om sådan information. I propositionen föreslår regeringen att endast uppsåtliga ageranden ska straffbeläggas. Det innebär att straffansvar endast kan komma i fråga om gärningsmannen insåg att den information han eller hon röjde var insiderinformation.

Enligt gällande rätt ska man inte dömas till ansvar för obehörigt röjande av insiderinformation, om informationen blir allmänt känd samtidigt som den röjs. Bestämmelsen har motiverats med att ett röjande i dessa situationer inte kan anses skada allmänhetens förtroende för de finansiella marknaderna (prop. 1999/2000:109 s. 56 f.). Något liknande rekvisit finns inte vare sig i direktivet eller i förordningen. Direktivet tillåter dock att medlemsstaterna begränsar det straffbelagda området till ”allvarliga fall”. Regeringen anser att de tidigare förarbetsuttalandena fortfarande är relevanta och innebär att det inte är fråga

om ett sådant allvarligt fall där det enligt direktivet behövs straffrättsliga sanktioner. Mot denna bakgrund föreslår regeringen att undantaget behålls.

Marknadsmanipulation

Enligt marknadsmissbruksdirektivet ska marknadsmanipulation som begås med uppsåt vara straffbar. Marknadsmanipulation definieras på samma sätt som i marknadsmissbruksförordningen, med några avvikelser. För det första innebär marknadsmanipulation enligt direktivet att inleda av en transaktion, att lägga en order eller något annat beteende som ”ger” falska eller vilseledande signaler i fråga om tillgång, efterfrågan eller pris på ett finansiellt instrument eller ett relaterat spotavtal om råvaror (ett avtal om rätt för innehavaren att få leverans av råvaran inom en viss, kortare, tid), eller som låser fast priset på en onormal eller konstlad nivå. I förordningen är även ageranden som ”kan förväntas” ge de nämnda effekterna marknadsmanipulation. Ageranden som inte har gett sådana effekter men där effekter hade kunnat uppstå och omfattas av gärningsmannens uppsåt, torde dock kunna utgöra försök till marknadsmanipulation, vilket ska vara straffbart enligt direktivet.

Marknadsmanipulation kan vidare ske genom spridning av information som ger falska eller vilseledande signaler om tillgång, efterfrågan eller pris på finansiella instrument eller relaterade spotavtal om råvaror, eller som låser fast priset på en onormal eller konstlad nivå. Det finns dock, till skillnad från i förordningen, ett vinningsrekvisit i direktivet. Den som har spridit informationen ska ha fått fördelar eller vinning för egen eller någon annans räkning.

Reglerna om marknadsmanipulation i marknadsmissbruksförordningen och marknadsmissbruksdirektivet omfattar till skillnad från 2003 års direktiv också referensvärden. Med referensvärden avses en ränta, ett index eller ett tal som ligger till grund för villkor eller värdet på ett finansiellt instrument och som fastställs på grundval av värdet på vissa tillgångar, priser eller räntor. Exempel på referensvärden är s.k. interbankräntor, som STIBOR och LIBOR, vilka ligger till grund för bankers pris- och räntesättning. Svensk rätt behöver därför enligt regeringen justeras så att även referensvärden omfattas.

Regeringen menar att ett direktivnära genomförande är att föredra och föreslår därför att bestämmelsen om marknadsmanipulation i den nya lagen om straff för marknadsmissbruk utformas med artikel 5.2 i marknadsmissbruksdirektivet som förebild. Det nuvarande brottet otillbörlig marknadspåverkan föreslås därför betecknas marknadsmanipulation, och manipulation av beräkningen av ett referensvärde omfattas av bestämmelsen. När det kriminaliserade området nu föreslås avgränsas på så sätt att endast uppsåtliga gärningar straffbeläggs, är det enligt regeringen lämpligt att straffbestämmelsen i den nya lagen, i likhet med direktivet men till skillnad från förordningen, endast omfattar faktiska effekter. Till skillnad från i marknadsmissbruksdirektivet föreslås det dock inget vinningsrekvisit. Även försök till

marknadsmanipulation och grov marknadsmanipulation föreslås straffbeläggas.

Skärpta straff och särskild brottsbeteckning för grov marknadsmanipulation

Den gällande straffskalan för insiderbrott och otillbörlig marknadspåverkan är fängelse i högst två år för normalgraden av brotten och fängelse i lägst sex månader och högst fyra år för grova brott. Regeringen anför att utvecklingen inom EU har gått mot en skärpt syn på marknadsmissbruk och att ett syfte med översynen inom unionen, förutom ökad harmonisering, har varit att skärpa reglerna. Enligt förslaget i propositionen ska oaktsamma brott i stället för straff kunna bli föremål för administrativa sanktioner. Regeringen anser att det inte får bli så att de straffrättsliga påföljderna framstår som mindre ingripande än de administrativa sanktionerna. Det talar enligt regeringen för att det finns anledning att ytterligare skärpa synen på marknadsmissbruksbrotten.

Det finns i dag en särskild straffskala, men inte en egen brottsbeteckning, för otillbörlig marknadspåverkan som är grov. Genom en egen brottsbeteckning är det i varje situation klart vilken grad av ett brott – och därmed vilken straffskala – som avses. Regeringen menar att en sådan ändring även har den fördelen att det blir möjligt att i brottsstatistiken skilja ut de olika graderna av marknadsmanipulation. Regeringen föreslår därför att det ska införas en egen beteckning för grov marknadsmanipulation.

När nuvarande straffskalor infördes ansågs straffvärdet för insiderbrott och marknadsmanipulation vara jämförbart med straffvärdet för förmögenhetsbrotten (prop. 1999/2000:109 s. 54). Straffskalan för t.ex. bedrägeri, svindleri och förskingring skiljer sig dock från nu gällande straffskala för insiderbrott och marknadsmanipulation på så sätt att maximistrafet för grovt brott är fängelse i sex år. Mot denna bakgrund föreslår regeringen att straffmaximum för de grova brotten höjs från fyra till sex års fängelse. Vid bedömningen av om brottet är grovt föreslås att hänsyn ska tas till omfattningen av manipulationen, gärningsmannens ställning eller övriga omständigheter.

Enligt marknadsmissbruksdirektivet ska maximistrafet för obehörigt röjande av insiderinformation vara minst två års fängelse. I Sverige är maximistrafet i dag högst ett års fängelse, varför regeringen föreslår att maximistrafet höjs till fängelse i högst två år.

Straffskalorna i lagen (2013:385) om ingripande mot marknadsmissbruk vid handel med grossistenergiprodukter har utformats med marknadsmissbrukslagen som förebild (prop. 2012/13:122 s. 21 f.). Detsamma gäller lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter (se prop. 2011/12:143 s. 38). Motsvarande ändringar som de som föreslås för den nya lagen om straff för marknadsmissbruk föreslås därför göras i dessa lagar, när det gäller både straffskalor och kvalifikationsgrunder.

Särskild åtalsprövning

Regeringen föreslår att åtal ska väckas endast om det är motiverat från allmän synpunkt i fråga om marknadsmanipulation som består i enstaka transaktioner som inte leder till någon förändring av det verkliga ägandet av ett finansiellt instrument. Detsamma gäller obehörigt röjande av insiderinformation där någon, utan att det varit berättigat, har fått insiderinformation och förts in på en insiderförteckning.

Samordnande regler

Samarbete mellan myndigheter

Finansinspektionen har i dag en skyldighet att anmäla till åklagare när det finns anledning att anta att ett marknadsmissbruksbrott har begåtts. Denna skyldighet föreslås gälla oförändrad och framgå av lagen om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden. Dessutom föreslår regeringen att det i samma lag förs in en bestämmelse om att åklagare ska kunna anlita biträde av Finansinspektionen.

I propositionen uttalas även att det för att undvika ineffektiva parallella förfaranden krävs ett väl fungerande samarbete mellan Ekobrottsmyndigheten och Finansinspektionen där de båda myndigheterna underrättar varandra om avgörande händelser i utredningen.

För att korta tiden mellan anmälan och offentliggörande föreslås regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer få meddela föreskrifter om att anmälningar om vilka finansiella instrument som kan handlas på handelsplatser ska göras till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i stället för till Finansinspektionen.

Spärreglering

Om Finansinspektionen har gjort en anmälan till Ekobrottsmyndigheten skulle det teoretiskt sett kunna pågå två parallella undersökningar: en undersökning hos Finansinspektionen om överträdelse av förordningen och en förundersökning hos Ekobrottsmyndigheten om marknadsmissbruksbrott. Regeringen framför att dubbla sanktioner i form av en straffrättslig påföljd och en administrativ sanktion inte bör få förekomma för samma otillåtna beteende. Det föreslås därför att det införs ett system liknande det som införts på skatteområdet (se prop. 2014/15:131, bet. 2015/16:SkU4, rskr. 2015/16:16). Regeringen föreslår således att Finansinspektionen inte ska få ingripa genom ett sanktionsföreläggande om inspektionen anmäler en överträdelse till åklagare eller om överträdelsen redan ligger till grund för en förundersökning. Detta hinder föreslås dock upphöra om åklagaren beslutar att inte inleda någon förundersökning eller att lägga ned förundersökningen eller om överträdelsen på annat sätt inte längre är föremål för utredning om brott och inte har prövats slutligt (tillfällig spärr). Finansinspektionen ska enligt förslaget inte heller få ingripa om överträdelsen omfattas av ett väckt åtal, ett strafföreläggande eller en åtalsunderlåtelse (slutlig spärr).

Om Finansinspektionen har utfärdat ett sanktionsföreläggande föreslås att åklagare inte får väcka åtal, utfärda ett straffföreläggande eller besluta om åtalsunderlåtelse mot samma person i fråga om en överträdelse som omfattas av föreläggandet. En person ska enligt förslaget inte heller få dömas till ansvar för brott enligt den nya lagen om straff för marknadsmissbruk om överträdelsen omfattas av ett vitesföreläggande och överträdelsen ligger till grund för en ansökan om utdömande av vitet.

Regeringen föreslår även att Finansinspektionen inte ska få ingripa om en överträdelse omfattas av ett föreläggande om vite och den överträdelsen ligger till grund för en ansökan om utdömande av vitet.

Möjlighet för åklagaren att yrka administrativ sanktion

När åtal väcks ska åklagaren enligt förslaget framställa ett yrkande om återföring eller sanktionsavgift om det inte är uppenbart obehövligt. Yrkandet om administrativ sanktion ska endast få prövas av domstolen om åtalet ogillas eller läggs ned och målet därför avskrivs i den delen. Yrkanden om administrativa sanktioner ska framställas om samma gärning kan ligga till grund för såväl brott enligt den nya lagen om straff för marknadsmissbruk som en administrativ sanktion enligt kompletteringslagen.

Handläggningen av administrativ sanktion på yrkande av åklagare

När det gäller åklagares yrkande om en administrativ sanktion föreslås prövningen av de materiella frågorna göras enligt bestämmelserna i kompletteringslagen. Domstolen föreslås med andra ord tillämpa samma regler som Finansinspektionen. Administrativa sanktioner föreslås bara få beslutas om den misstänkte fått del av åtalet inom två år från det att överträdelsen ägde rum. För den processuella handläggningen ska enligt förslaget det som är föreskrivet för det brottmål som frågan om administrativ sanktion har samband med tillämpas. Tvångsmedlen häktning, anhållande, reseförbud, anmälningsskyldighet, beslag, hemliga tvångsmedel, husrannsakan, kroppsvisitation och kroppsbesiktning föreslås dock inte få användas. I stämmningsansökan ska åklagaren enligt förslaget uppge vilken administrativ sanktion som yrkas, vilka bestämmelser som är tillämpliga för denna, de omständigheter som åberopas till grund för sanktionen samt de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis. Om åklagaren åberopar en ny omständighet till stöd för åtalet föreslås denna omständighet också få åberopas till stöd för yrkandet om en administrativ sanktion.

Regeringen anser att samma förutsättningar bör gälla när åklagare för talan och endast frågan om administrativ sanktion kvarstår som när Finansinspektionen för talan. Detta innebär att om endast frågan om administrativ sanktion är föremål för prövning i högre rätt ska det eventuella förordnandet om offentlig försvarare upphöra om det inte finns särskilda skäl för en offentlig försvarare. En reglering med denna innebörd föreslås i den nya lagen om straff för marknadsmissbruk.

Dessutom föreslås det i propositionen att den misstänkte i samband med att han eller hon delges skäligen misstanke enligt 23 kap. 18 § första stycket

rättegångsbalken ska underrättas om att administrativa sanktioner kan följa på överträdelsen samt om grunderna för detta. Rättegångsbalkens bestämmelser om överklagande i brottmål föreslås tillämpas för frågan om administrativ sanktion, och prövningstillstånd i hovrätten krävs enligt förslaget om endast frågan om sanktion överklagas dit.

Ändringar i offentlighets- och sekretesslagen

Sekretess till skydd för enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden

Enligt 30 kap. 4 § OSL gäller sekretess i en statlig myndighets verksamhet som består i tillståndsgivning eller tillsyn på bl.a. värdepappersmarknaden för uppgifter om affärs- eller driftförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden under vissa villkor. Bestämmelser om sekretess för uppgifter som framkommer till följd av Finansinspektionens övervakning enligt marknadsmissbrukslagen och vissa andra lagar regleras dock i 30 kap. 6 § OSL. Finansinspektionens övervakning omfattar fler aktörer än de som omfattas av inspektionens tillsyn på grund av att de bedriver en tillståndspliktig verksamhet. Sekretessen enligt 30 kap. 6 § OSL gäller för en sådan uppgift om en enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden som ”på begäran” har lämnats av någon som är skyldig att lämna uppgifter till myndigheten i samband med Finansinspektionens övervakning enligt vissa lagar.

Uppgifter som kan gälla en enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden kan även komma att lämnas frivilligt till Finansinspektionen i samband med en anmälan till det system för mottagande av anmälningar om potentiella överträdelser som inspektionen ska ha enligt marknadsmissbruksförordningen. Regeringen föreslår därför att OSL kompletteras med en bestämmelse med rakt skaderekvisit, dvs. en presumtion för offentlighet, som är tillämplig oavsett på vilket sätt Finansinspektionen har fått uppgifterna. Sekretessen föreslås gälla i högst 20 år.

Eftersom Finansinspektionen enligt marknadsmissbruksförordningen har en skyldighet att rådgöra med andra myndigheter och lämna de uppgifter som behövs kan uppgifter som omfattas av sekretess lämnas ut till dem med stöd av 10 kap. 28 § OSL. I vissa fall kan det saknas skydd för uppgifterna hos den mottagande myndigheten. För att tillgodose behovet av sekretess för uppgifterna vid denna typ av samråd föreslår regeringen en bestämmelse om överföring av sekretess.

Uppgifter som lämnas till Finansinspektionen på grund av den skyldighet som personer i ledande ställning och dem närstående har att anmäla vissa transaktioner ska enligt marknadsmissbruksförordningen offentliggöras. En bestämmelse om undantag från sekretess för sådana uppgifter föreslås därför.

Sekretess för uppgifter i en anmälan

I marknadsmissbruksförordningen ställs krav på att medlemsstaterna inför regler som säkerställer skydd av personuppgifter, inbegripet skydd av identiteten för både den person som rapporterar en överträdelse och en fysisk

person som påstås vara ansvarig för överträdelsen (den anmälde). Regeringen föreslår därför att det införs en bestämmelse i OSL om att sekretess ska gälla i en statlig myndighets verksamhet enligt kompletteringslagen för en uppgift i en anmälan eller utsaga om överträdelser av bestämmelser som myndigheten övervakar enligt den lagen, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet. Regeringen menar att det för att uppnå ett effektivt och ändamålsenligt system är angeläget att säkerställa att anmälarens identitet inte röjs och föreslår därför absolut sekretess på samma sätt som vid genomförandet i svensk rätt av motsvarande regler i kapitaltäckningsdirektivet (prop. 2013/14:228 s. 257). Sådan sekretess föreslås dock inte gälla om anmälaren varit rapporterings-skyldig enligt marknadsmissbruksförordningen.

Sekretess föreslås även gälla för uppgifter i en anmälan eller utsaga som kan avslöja den anmäldes identitet, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men, dvs. ett omvänt skaderekvisit med presumtion för sekretess. Som skäl för ett omvänt skaderekvisit anförs att det inte finns skäl för ett annat skaderekvisit än det som gäller enligt bestämmelsen om förundersökningssekretess till skydd för enskilda (jämför prop. 2015/16:10 s. 226). Sekretessen för den anmäldes identitet ska enligt förslaget inte gälla beslut om en sanktion eller sanktionsavgift. Sekretessen föreslås gälla i högst 50 år.

Regeringen poängterar att syftet med det s.k. visselblåsarsystemet är att möjliggöra för samtlig personal hos ett företag, men även utomstående, att utan rädsla för represalier kunna rapportera om allvarliga händelser med anknytning till marknadsmissbruk. För att uppnå detta syfte är det enligt regeringens mening nödvändigt att garantera konfidentialiteten för anmälaren. Tystnadsplikten som följer av bestämmelsen om sekretess för uppgifter som kan avslöja anmälarens identitet föreslås därför ha företräde framför meddelarfriheten.

Informationsutbyte under och efter pågående utredning

Eftersom det föreslås att Ekobrottsmyndigheten och Finansinspektionen, när det gäller marknadsmissbruk, på ett visst sätt ska samarbeta med varandra under loppet av en utredning som kan leda fram till antingen ett sanktionsföreläggande eller ett åtal föreslår regeringen att det införs en sekretessbrytande bestämmelse i OSL. Bestämmelsen ska ge åklagare möjlighet att lämna uppgifter som omfattas av sekretess till skydd för enskildas personliga och ekonomiska förhållanden till Finansinspektionen, om uppgiften kan antas ha betydelse för fullgörandet av inspektionens uppgifter enligt kompletteringslagen. Det gäller dock inte uppgifter som kommer från användningen av hemliga tvångsmedel, t.ex. hemlig avlyssning eller övervakning av elektronisk kommunikation.

Regeringen bedömer att uppgifter kan lämnas av Finansinspektionen till åklagare med stöd av dagens regler i OSL, och därför behövs inte någon ny bestämmelse för detta ändamål.

Sekretess till skydd för syftet med en utredning

Förslagen i propositionen innebär att Finansinspektionen får nya befogenheter att utreda och besluta om sanktioner för överträdelse av vissa av marknadsmissbruksförordningens förbud. Någon bestämmelse om sekretess till skydd för syftet med en utredning finns dock inte för Finansinspektionens utredningar som syftar till att bedöma om det finns förutsättningar för administrativa sanktioner. Regeringen föreslår därför en bestämmelse om sådan sekretess om det är av synnerlig vikt att uppgiften inte röjs.

Bestämmelser som upphävs eller anpassas

I avvaktan på att alla de lagändringar som krävs för att anpassa den svenska lagstiftningen till marknadsmissbruksförordningen och genomföra marknadsmissbruksdirektivet skulle kunna träda i kraft, föreslog regeringen vissa lagändringar för att bl.a. göra det möjligt för Finansinspektionen att vidta åtgärder för att övervaka att förordningen följs (se prop. 2015/16:120, bet. 2015/16:FiU36, rskr. 2015/16:272). Dessa ändringar trädde i kraft den 3 juli 2016. Eftersom flera av marknadsmissbruksförordningens förbud och påbud har en motsvarighet i 2003 års marknadsmissbruksdirektiv, finns redan bestämmelser på området i svensk rätt. Regeringen bedömer att dessa bestämmelser som huvudregel antingen bör upphävas eller överföras till kompletteringslagen.

Följändringar när det gäller hänvisningar föreslås i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument, lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument och lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Marknadsmissbruksförordningen började tillämpas den 3 juli 2016. Senast vid samma tidpunkt skulle medlemsstaterna ha vidtagit de åtgärder som krävs till följd av artiklarna 22, 23, 30, 31.1, 32 och 34. Dessa artiklar rör främst den behöriga myndigheten och dess befogenheter att utreda och ingripa mot överträdelse av förordningen. Förslagen i den nu aktuella propositionen innebär att de bestämmelser som krävs till följd av förordningen i huvudsak införs i kompletteringslagen. Vissa bestämmelser föreslås även i lagen om värdepappersmarknaden och lagen om elektronisk kommunikation. Vidare föreslås ändringar i lagen om handel med finansiella instrument och OSL. Vissa bestämmelser föreslås som angetts ovan upphävas eller överföras till kompletteringslagen. Samtliga bestämmelser bör enligt regeringen träda i kraft så snart som möjligt, vilket regeringen bedömer är den 1 februari 2017.

Bestämmelserna i kompletteringslagen om sanktioner för överträdelse av marknadsmissbruksförordningen bör enligt regeringen inte ges retroaktiv verkan. Regeringen anför därför att sanktioner endast bör få beslutas för överträdelse som har ägt rum efter den lagens ikraftträdande. En övergångsbestämmelse med denna innebörd föreslås därför.

I lagen om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument gäller sedan den 3 juli 2016 bestämmelser om sanktionsavgifter för överträdelse av de artiklar i marknadsmissbruksförordningen som rör insiderförteckningar och anmälningsskyldighet samt handelsförbud för personer i ledande ställning och deras närstående. Dessa sanktioner föreslås ersättas av nya, mer ingripande, sanktioner i kompletteringslagen. I lagen om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument föreslås det därför en övergångsbestämmelse i vilken det anges att äldre bestämmelser ska gälla i fråga om överträdelse som har ägt rum före ikraftträdandet.

Även lagen om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden samt ändringarna i lagen om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument, lagen om handel med utsläppsätter och lagen om ingripande mot marknadsmissbruk vid handel med grossistenergi produkter föreslås träda i kraft den 1 februari 2017.

Enligt 5 § andra stycket lagen (1964:163) om införande av brottsbalken ska straff bestämmas efter den lag som gällde när gärningen företogs. Gäller en annan lag när dom meddelas ska den lagen, enligt samma lagrum, tillämpas om den leder till frihet från straff eller till lindrigare straff. Bestämmelserna om att en ny lag ska tillämpas även för en gärning som begåtts före ikraftträdandet om det leder till att ett enskilt fall skulle bedömas mildare enligt den nya lydelsen än enligt den gamla, får konsekvenser för möjligheten att besluta om sanktioner för sådana gärningar som avkriminaliseras genom den nya lagen om straff för marknadsmissbruk. Eftersom kompletteringslagen inte ska tillämpas retroaktivt kommer det för vissa överträdelse av marknadsmissbruksförordningen inte att vara möjligt att påföra sanktioner under en övergångsperiod. Eftersom detta är en konsekvens av retroaktivitetsförbudet och i rättssäkerhetens intresse anser regeringen att det inte kan anses stå i strid med några EU-rättsliga förpliktelser.

Äldre bestämmelser bör enligt regeringen gälla i fråga om åklagares begäran när det finns anledning att anta att brott enligt marknadsmissbrukslagen har begåtts. En övergångsbestämmelse med denna innebörd föreslås därför.

Förslagens konsekvenser

Konsekvenser för företag och enskilda

Tillämpningsområdet för marknadsmissbruksförordningen är bredare än tillämpningsområdet för 2003 års marknadsmissbruksdirektiv och det som gäller enligt den nuvarande svenska lagstiftningen på marknadsmissbruksområdet och andra berörda författningar. Berörda företag som omfattas av tillämpningsområdet kommer enligt regeringen att drabbas av administrativa kostnader genom krav på att upprätta, överföra och lagra information samt skyldigheter att upprätthålla system och rutiner för t.ex. marknadsövervakning och för att upprätthålla system för att kunna ta emot anmälningar av s.k.

visselblåsare. Rapporteringsskyldigheten för misstänkta transaktioner utvidgas till att gälla även för lagda men inte genomförda order.

Det föreslås bli förbjudet att handla på en rekommendation, om mottagaren av rekommendationen inser eller, när det gäller marknadsmissbruksförordningen, borde inse att rekommendationen grundas på insiderinformation.

Både förbudet enligt marknadsmissbruksförordningen och den föreslagna bestämmelsen i den nya lagen om straff för marknadsmissbruk innebär en utvidgning i förhållande till marknadsmissbrukslagen eftersom också en återkallelse av en order i vissa fall kan vara en otillåten handling.

När det gäller obehörigt röjande av insiderinformation innebär förslaget i propositionen en utvidgning genom att också straffbelägga vidarebefordran av ett råd eller en rekommendation som personen i fråga inser är baserad på insiderinformation.

Till följd av marknadsmissbruksförordningen och de administrativa sanktioner som föreslås kommer även juridiska personer som gör sig skyldiga till marknadsmissbruk att kunna påföras en administrativ sanktion.

Finansinspektionen får genom förslagen nya utredningsbefogenheter. Regeringen bedömer att den mest ingripande, som kan medföra kostnader för berörda personer, är befogenheten att genomföra undersökningar i verksamhetslokaler efter beslut av Stockholms tingsrätt.

Utöver de administrativa kostnader som är ett resultat av skyldigheterna enligt marknadsmissbruksförordningen föreslås de företag som står under Finansinspektionens tillsyn bli skyldiga att betala en årlig avgift till inspektionen för övervakningen av att den nya lagen följs. Finansinspektionen beräknar att avgiften kan behöva höjas med upp till 6 procent för vissa avgiftsgrupper.

Samhällsekonomiska konsekvenser

I propositionen anför regeringen att den samhälleliga skadan som uppkommer till följd av marknadsmissbruk eller av att regelverket på området inte verkställs effektivt är stor. Att enbart införa lagstiftning mot marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden kan enligt regeringen knappast medföra ett ökat förtroende för marknaden. Regeringen menar att det är först genom att skapa mekanismer som möjliggör att lagstiftningen följs som den samhällsekonomiska nyttan uppnås fullt ut. I propositionen görs bedömningen att den nuvarande bekämpningen av marknadsmissbruk kan effektiviseras genom anpassningar av gällande lagstiftning i linje med det som föreskrivs i de båda EU-rättsakterna, t.ex. införandet av nya administrativa sanktioner. Genom förslaget att åklagare ska ges möjlighet att framställa yrkanden på en administrativ sanktion som alternativ till yrkanden på ansvar för brott blir förfarandet enligt regeringen än mer heltäckande och effektivt. Sammantaget förväntar regeringen sig att EU-rättsakterna och de föreslagna anpassningarna av den svenska lagstiftningen kan få positiva effekter för förtroendet för

finansmarknaderna som i sin tur kommer att bidra till dessa marknadernas stabilitet och funktion.

Konsekvenser för det allmänna

Regeringen konstaterar att huvuddelen av förslagen i propositionen påverkar både Finansinspektionen och Ekobrottsmyndigheten, liksom berörda domstolars handläggning av ärenden och mål, och därmed också de resurser som behöver tas i anspråk. Myndigheterna och domstolarna påverkas dessutom av varandras agerande, vilket enligt regeringen gör det svårt att fördela de ekonomiska effekterna mellan dem. Vidare anføres att vissa förslag inledningsvis kan komma att medföra ökade kostnader, men på sikt leda till ett effektivare resursutnyttjande. Även den omständigheten att det är fråga om ett relativt litet antal ärenden och mål, varav vissa kan vara mycket omfattande och komplexa, gör enligt regeringen att resursbehovet kan variera stort över tiden och att effekterna är svåra att bedöma. En effektivare tillämpning av regelverken från myndigheternas sida kan däremot enligt regeringen leda till en ökad efterlevnad av bestämmelserna bland berörda aktörer, vilket på sikt bör innebära minskade kostnader för de rättsvårdande myndigheterna.

Förslagen innebär nya uppgifter för Finansinspektionen när det gäller att övervaka att förbuden mot marknadsmissbruk följs, att finansiella företag har rapporteringssystem för visselblåsare och att skyldigheten att offentliggöra insiderinformation följs. Myndigheten behöver enligt regeringen förstärka sin juridiska kompetens när det gäller processföring i allmänna domstolar. Finansinspektionen har föreslagits få ett ökat anslag fr.o.m. 2017 (prop. 2016/17:1 utg.omr. 2). Regeringen anser därför att eventuellt ökade kostnader som har samband med det nya regelverket ska hanteras inom befintliga ramar.

Genom förslagen kommer det straffbara området för insiderbrott, obehörigt röjande av insiderinformation och marknadsmanipulation att minska. Resurser kan därför enligt regeringen förväntas frigöras hos Ekobrottsmyndigheten. Det totala antalet mål om marknadsmissbruksbrott förväntas enligt regeringen minska i allmänna domstolar. Administrativa sanktioner i allmänna domstolar innebär nya uppgifter för domstolen och Ekobrottsmyndigheten varför viss utbildning kommer att krävas, åtminstone i ett inledande skede. Den absoluta merparten av de måltyper som här är aktuella för allmänna förvaltningsdomstolar prövas enligt regeringen redan i dag i dessa domstolar eftersom de överträdelse som Finansinspektionen föreslås kunna ingripa mot i de flesta fall har motsvarigheter i gällande rätt. Sammantaget bedömer regeringen att den potentiella ökningen av antalet mål som har samband med det nu föreslagna regelverket får hanteras av Sveriges Domstolar inom befintliga ekonomiska ramar.

Sammantaget är det enligt regeringen, mot bakgrund av möjligheten till sanktionsföreläggande, inte sannolikt att antalet mål där det finns en rätt till offentlig försvarare blir fler än i dag. Regeringen bedömer att statens kostnader för denna utgiftspost åtminstone inte kommer att öka till följd av förslagen.

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att förslagen i propositionen innebär att svensk lagstiftning på ett ändamålsenligt sätt anpassas till marknadsmissbruksförordningen och att marknadsmissbruksdirektivet införlivas. Vidare föreslår utskottet vissa redaktionella ändringar i ett av lagförslagen enligt vad som framgår under utskottets förslag till riksdagsbeslut. På grund av ändringarnas karaktär anser utskottet inte det vara behövligt att inhämta yttranden eller andra upplysningar. Utskottet tillstyrker därför lagförslagen i proposition 2016/17:22 med de angivna ändringarna.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2016/17:22 Effektiv bekämpning av marknadsmissbruk:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation.
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter.
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.
9. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).
10. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2013:385) om ingripande mot marknadsmissbruk vid handel med grossistenergi produkter.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (marknadsmissbruksförordningen).

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i marknadsmissbruksförordningen.

2 § Finansinspektionen är behörig myndighet enligt marknadsmissbruksförordningen.

3 § För att bekosta Finansinspektionens övervakning enligt denna lag ska de företag som står under inspektionens tillsyn betala årliga avgifter. Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter.

2 kap. Vissa skyldigheter som följer av marknadsmissbruksförordningen

Förbuden mot insiderhandel och marknadsmanipulation

1 § Förbuden mot insiderhandel och marknadsmanipulation i artiklarna 14 a, 14 b och 15 i marknadsmissbruksförordningen gäller även för en fysisk person som, för en juridisk persons räkning, beslutar om genomförandet av sådana åtgärder som är förbjudna.

Förklaring om uppskjutet offentliggörande av insiderinformation

2 § Den som har skjutit upp offentliggörandet av insiderinformation ska på begäran av Finansinspektionen lämna en förklaring till inspektionen enligt artikel 17.4 tredje stycket i marknadsmissbruksförordningen om hur villkoren för att skjuta upp offentliggörandet uppfylldes.

Anmälningar av transaktioner till insynsregistret

Finansinspektionens insynsregister

3 § Finansinspektionen ska föra eller låta föra register (insynsregister) över anmälningar som har gjorts enligt artikel 19.1–19.10 i marknadsmissbruksförordningen.

Uppgifter som har lämnats av personer som inte längre omfattas av anmälningsskyldighet får tas bort ur registret.

Registret ska föras med hjälp av automatisk databehandling. Finansinspektionen är personuppgiftsansvarig enligt personuppgiftslagen (1998:204) för den behandling av personuppgifter som sker i registret. Inspektionen ska på lämpligt sätt underrätta de registrerade om registret.

Registret ska vara offentligt.

4 § Finansinspektionen ska, i enlighet med artikel 19.3 första och tredje styckena i marknadsmissbruksförordningen, offentliggöra uppgifter som anmäls till insynsregistret.

Anmälningsskyldighet för närstående som är underårige

5 § Om en person i ledande ställning har en närstående som är underårige och som omfattas av anmälningsskyldighet enligt artikel 19.1 i marknadsmissbruksförordningen, ska den underåriges vårdnadshavare fullgöra anmälningsskyldigheten för den underåriges räkning.

Anmälningar av finansiella instrument som handlas på handelsplatser

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att sådana anmälningar som ska göras till Finansinspektionen enligt artikel 4.1 i marknadsmissbruksförordningen i stället ska göras till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Rapportering av misstänkta överträdelser

7 § Ett finansiellt företag ska tillhandahålla ändamålsenliga rapporteringssystem för anställda som vill göra anmälningar om misstänkta överträdelser av marknadsmissbruksförordningen.

Personuppgiftslagen (1998:204) gäller vid behandling av personuppgifter inom ramen för sådana rapporteringssystem. Uppgifter om lagöverträdelser som avses i 21 § personuppgiftslagen får dock behandlas om uppgifterna avser brott enligt lagen (2016:000) om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden.

8 § Den som är eller har varit anställd hos ett finansiellt företag får inte obehörigen röja uppgifter i en anmälan eller utsaga som har gjorts till ett sådant rapporteringssystem som avses i 7 §, om uppgiften kan avslöja anmälarens eller den utpekade personens identitet.

Den som är eller har varit anställd hos ett företag som avses i första stycket och har gjort en anmälan till ett sådant rapporteringssystem som avses där får inte göras ansvarig för att ha åsidosatt någon tystnadsplikt, om anmälaren hade anledning att anta att en överträdelse hade skett.

9 § Med finansiellt företag avses i 7 och 8 §§

1. ett svenskt företag som är
 - a) AIF-förvaltare som har tillstånd enligt 3 kap. 1 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
 - b) börs enligt 1 kap. 5 § 3 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
 - c) clearingorganisation enligt 1 kap. 5 § 5 lagen om värdepappersmarknaden,
 - d) fondbolag enligt 1 kap. 1 § första stycket 8 lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
 - e) försäkringsföretag som omfattas av försäkringsrörelselagen (2010:2043),
 - f) kreditinstitut enligt 1 kap. 5 § 10 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
 - g) värdepappersbolag enligt 1 kap. 5 § 26 lagen om värdepappersmarknaden, eller
 - h) värdepapperscentral enligt 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument, och
2. ett utländskt företag som hör hemma utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som, efter tillstånd från Finansinspektionen, från filial i Sverige driver motsvarande verksamhet som ett företag som avses i 1.

10 § Den som har lämnat en rapport till Finansinspektionen enligt artikel 16.1 eller 16.2 i marknadsmissbruksförordningen får inte obehörigen röja för en kund eller någon utomstående att rapporten har lämnats. Det samma gäller styrelseledamöter och anställda i ett rapporterande företag.

Den som har lämnat en sådan rapport får inte göras ansvarig för att ha åsidosatt någon tystnadsplikt.

11 § Den som, utan att det finns en sådan rapporteringsskyldighet som avses i 10 §, har gjort en anmälan till Finansinspektionen om en misstänkt överträdelse av marknadsmissbruksförordningen får inte göras ansvarig för att ha åsidosatt någon tystnadsplikt, om anmälaren hade anledning att anta att en överträdelse hade skett. Detta gäller inte om anmälaren därigenom gör sig skyldig till brott.

3 kap. Utredningsbefogenheter och tvångsmedel

Föreläggande om att lämna uppgifter

1 § För övervakning av att bestämmelserna i marknadsmissbruksförordningen följs får Finansinspektionen förelägga

1. ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat, och
2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken att inställa sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Information om transaktioner på spotmarknaden

2 § För övervakningen av att bestämmelserna i marknadsmissbruksförordningen följs får Finansinspektionen förelägga marknadsaktörer på marknadsplatser där de underliggande tillgångarna till råvaruderivat handlas (spotmarknaden) att lämna transaktionsrapporter eller annan information.

Marknadsaktörer på spotmarknaden är skyldiga att på begäran av Finansinspektionen ge inspektionen åtkomst till handlarnas system.

Föreläggande om att tillfälligt upphöra med ett visst förfarande

3 § Om det är sannolikt att någon har överträtt marknadsmissbruksförordningen, får Finansinspektionen förelägga den personen att upphöra med ett visst förfarande eller en viss verksamhet.

Beslutet om föreläggande gäller till dess det har prövats om förfarandet strider mot marknadsmissbruksförordningen eller lagen (2016:000) om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden. Beslutet får dock gälla i högst sex månader.

Korrigerigering av felaktig eller vilseledande information

4 § Finansinspektionen får korrigera sådan felaktig eller vilseledande information som kan utgöra ett led i en överträdelse av artikel 15 i marknadsmissbruksförordningen. Finansinspektionen får även förelägga den som har spridit sådan felaktig eller vilseledande information att korrigera den.

Platsundersökning

5 § När det är nödvändigt för övervakningen av att en fysisk eller juridisk person följer bestämmelserna i marknadsmissbruksförordningen, får Finansinspektionen genomföra en undersökning i personens verksamhetslokaler.

Vite

6 § Ett föreläggande enligt någon av 1–4 §§ får förenas med vite.

Ett föreläggande enligt 1 § första stycket 1 får dock inte förenas med vite, om

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till ingripande för en sådan överträdelse som anges i 5 kap. 1 §, och

2. förelägandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen eller överträdelser.

Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller andra stycket även ställföreträdare för den juridiska personen.

Kvarstad

7 § För att säkerställa betalning av en sanktionsavgift eller återföring på grund av en överträdelse som anges i 5 kap. 1 § (marknadsmissbruk), får rätten på ansökan av Finansinspektionen besluta om kvarstad. I fråga om

sådan kvarstad ska bestämmelserna i 26 kap. 1, 2, 5, 6 och 8 §§ rättegångsbalken om kvarstad i brottmål tillämpas. Vid tillämpningen ska det som anges där om

1. brott gälla för överträdelse,
 2. böter gälla för sanktionsavgift eller återföring,
 3. åklagare gälla för Finansinspektionen, och
 4. åtal gälla för talan enligt 5 kap. 21 § denna lag.
- Ansökan om kvarstad prövas av Stockholms tingsrätt.

Betalningssäkring

8 § För att säkerställa betalning av en sanktionsavgift eller återföring när en fysisk eller juridisk person har åsidosatt sin skyldighet på ett sätt som anges i 5 kap. 2 §, får egendom som tillhör den som är betalningsskyldig tas i anspråk (betalningssäkring).

Betalningssäkring får beslutas bara om

1. det finns en påtaglig risk för att den fysiska eller juridiska personen genom att avvika, skaffa undan egendom eller förfara på annat sätt undandrar sig att betala avgiften eller det belopp som ska återföras, och
2. betalningsskyldigheten avser ett betydande belopp.

Om sanktionsavgift eller återföring inte har beslutats, får betalningssäkring beslutas bara om det är sannolikt att så kommer att ske. En betalningssäkring får inte avse ett högre belopp än det belopp sanktionsavgiften eller återföringen sannolikt kommer att fastställas till.

Ett beslut om betalningssäkring får fattas bara om skälen för beslutet uppväger det intrång eller men i övrigt som beslutet innebär för den som beslutet gäller eller för något annat motstående intresse.

9 § Beslut om betalningssäkring enligt 8 § fattas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av Finansinspektionens beslut om sanktionsavgift eller återföring. En ansökan om betalningssäkring ska göras av Finansinspektionen.

I fråga om en sådan ansökan ska 46 kap. 9–13 §§, 14 § första stycket 1 och andra stycket första meningen samt 20–22 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) tillämpas. Vid tillämpningen ska det som anges där om Skatteverket gälla för Finansinspektionen.

10 § Vid prövning av verkställighet av ett beslut om betalningssäkring ska 69 kap. 13–18 §§ och 71 kap. 1 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) tillämpas. Vid tillämpningen ska det som anges där om Skatteverket gälla för Finansinspektionen.

Befogenheter enligt andra lagar

11 § I 6 kap. 22 § första stycket 9 lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation finns bestämmelser om rätt för Finansinspektionen att få ut uppgifter från den som tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst.

12 § I 22 kap. 2 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden finns bestämmelser om rätt för Finansinspektionen att besluta om handelsstopp.

Anmälan om brott

13 § I 3 kap. 1 § lagen (2016:000) om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden finns bestämmelser om skyldighet för Finansinspektionen att anmäla till åklagare när det finns anledning att anta att ett brott enligt den lagen har begåtts.

Myndighetssamarbete

14 § Finansinspektionen och åklagare ska samarbeta för att underlätta utredningar om brott enligt lagen (2016:000) om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden och utredningar om överträdelser som anges i 5 kap. 1 § denna lag.

Internationellt samarbete

15 § Finansinspektionen ska inom ramen för sin befogenhet, efter begäran från en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn motsvarande den övervakning som inspektionen utövar enligt denna lag, lämna eller kontrollera information som behövs för att den utländska myndigheten ska kunna utöva sin tillsyn. Detta gäller dock bara i den utsträckning det följer av ett avtal om samarbete som Finansinspektionen, med stöd av regeringens bemyndigande, har ingått med den utländska myndigheten.

Om en begäran avser rättslig hjälp i brottmål, gäller i stället lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål.

4 kap. Undersökningar efter beslut av domstol

Förutsättningar för beslut om undersökning

1 § Stockholms tingsrätt får på ansökan av Finansinspektionen besluta att inspektionen får genomföra en undersökning i en fysisk eller juridisk persons verksamhetslokaler för att utreda om personen har överträtt något av förbuden i artikel 14 a, 14 b eller 15 i marknadsmissbruksförordningen. En sådan ansökan får bifallas, om

1. det finns anledning att anta att en överträdelse har skett,
2. den som undersökningen avser inte rättar sig efter ett föreläggande enligt 3 kap. 1 § eller det annars finns risk för att bevis undanhålls eller förvanskas, och
3. vikten av att åtgärden vidtas är tillräckligt stor för att uppväga det intrång eller annat men som åtgärden innebär för den som drabbas av åtgärden.

2 § Ett beslut enligt 1 § får avse även annan fysisk eller juridisk person än den som är föremål för utredning, om

1. det som föreskrivs i 1 § 1 och 3 är uppfyllt,
2. det finns särskild anledning att anta att bevis finns hos personen, och

3. personen inte rättar sig efter ett föreläggande enligt 3 kap. 1 § eller det annars finns risk för att bevis undanhålls eller förvanskas.

Beslutet om undersökning

3 § Ett beslut om undersökning enligt 1 § får meddelas utan att den som ansökan avser har fått tillfälle att yttra sig, om det kan befaras att undersökningen annars skulle förlora i betydelse.

Beslut enligt första stycket ska skickas endast till Finansinspektionen. När undersökningen börjar ska inspektionen överlämna ett exemplar av beslutet till den som undersökningen ska genomföras hos.

4 § Ett beslut om undersökning enligt 1 § ska innehålla uppgifter om

1. föremålet för och syftet med undersökningen,
2. tidpunkten när undersökningen ska börja,
3. Finansinspektionens befogenheter enligt 5 § första stycket och 6 §, och

4. uppgift om möjligheten enligt 9 och 10 §§ att undanta uppgifter och handlingar från undersökning.

Beslutet gäller omedelbart, om rätten inte bestämmer något annat.

Finansinspektionens befogenheter vid undersökning

5 § När Finansinspektionen genomför en undersökning enligt 1 § har inspektionen rätt att

1. granska bokföring och andra affärshandlingar,
2. ta kopior av eller göra utdrag ur bokföring och affärshandlingar,
3. begära muntliga förklaringar direkt på platsen, och
4. få tillträde till lokaler, markområden, transportmedel och andra utrymmen som disponeras eller kan antas disponeras i verksamheten.

I fråga om elektroniskt lagrad information får åtgärderna i första stycket 1 och 2 genomföras hos Finansinspektionen, om den som undersökningen genomförs hos samtycker till att informationen flyttas till inspektionens lokaler. Denne har rätt att följa de åtgärder som inspektionen vidtar.

6 § Om åtgärderna i 5 § första stycket 2 inte är tillräckliga, får Finansinspektionen ta hand om en handling.

När en handling tas om hand får även pärm, mapp eller liknande förvaringsmaterial tas med.

Om en upptagning som kan uppfattas bara med tekniska hjälpmedel tas om hand, ska ett exemplar lämnas kvar om det är möjligt.

Rätt att tillkalla juridiskt biträde

7 § Den som Finansinspektionen ska genomföra en undersökning hos enligt 1 § har rätt att tillkalla ett juridiskt biträde.

I avvaktan på att ett sådant biträde inställer sig får Finansinspektionen inte påbörja undersökningen. Detta gäller dock inte, om

1. undersökningen härigenom onödigt fördröjs, eller
2. undersökningen har beslutats enligt 3 § första stycket.

Handräckning av Kronofogdemyndigheten

8 § Finansinspektionen får begära handräckning av Kronofogdemyndigheten för att genomföra de åtgärder som avses i 5 § första stycket 1, 2 och 4 eller 6 §.

Vid handräckning gäller bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet eller avhysning. Kronofogdemyndigheten ska dock inte underrätta den som undersökningen ska genomföras hos innan verkställighet sker.

Undantag av handlingar från undersökning

9 § Åtgärder enligt 5 eller 6 § får inte avse

1. en handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken, eller
2. en handling som inte omfattas av beslutet i 1 §.

10 § Om Finansinspektionen anser att en viss handling bör omfattas av en undersökning och den som åtgärden avser åberopar att den ska undantas enligt 9 §, ska handlingen omedelbart förseglas och skyndsamt överlämnas till Stockholms tingsrätt av Finansinspektionen.

Tingsrätten ska utan dröjsmål pröva om handlingen ska omfattas av Finansinspektionens undersökning.

Återlämnande av handlingar

11 § Finansinspektionen ska lämna tillbaka handlingar och annat som har tagits om hand så snart de inte längre behövs.

Om den som beslutet om en undersökning enligt 1 § gäller har försatts i konkurs när handlingarna ska lämnas tillbaka, ska Finansinspektionen

1. överlämna handlingarna till konkursförvaltaren, och
2. underrätta den som beslutet gäller om att handlingarna har överlämnats till konkursförvaltaren.

Finansinspektionen ska på begäran av den som beslutet gäller pröva om en handling ska lämnas tillbaka.

5 kap. Ingripanden

Överträdelser

Marknadsmisbruk

1 § Finansinspektionen ska ingripa mot den som har överträtt

1. förbudet mot insiderhandel eller olagligt röjande av insiderinformation i artikel 14 i marknadsmisbruksförordningen, eller
2. förbudet mot marknadsmanipulation i artikel 15 i marknadsmisbruksförordningen.

Andra överträdelser

2 § Finansinspektionen ska ingripa mot den som har åsidosatt sina skyldigheter enligt marknadsmisbruksförordningen, genom att

1. låta bli att inrätta och upprätthålla effektiva arrangemang, system och förfaranden i enlighet med det som anges i artikel 16.1 eller 16.2,

eller att rapportera till Finansinspektionen i enlighet med det som anges där,

2. låta bli att uppfylla det som anges om offentliggörande av insiderinformation till allmänheten i artikel 17.1, 17.2 och 17.8,

3. låta bli att informera Finansinspektionen om ett försenat offentliggörande i enlighet med det som anges i artikel 17.4, eller, trots begäran från inspektionen, lämna en sådan skriftlig förklaring som avses i artikel 17.4 tredje stycket om att det har funnits förutsättningar för att skjuta upp offentliggörandet,

4. låta bli att upprätta, uppdatera eller bevara en insiderförteckning eller att i övrigt uppfylla de krav som ställs i artikel 18.1–18.6,

5. låta bli att till Finansinspektionen samt berörda företag eller organ som avses i artikel 19.1 och 19.10 göra en anmälan om egna transaktioner i enlighet med det som anges i artikel 19.1, 19.2, 19.6 och 19.7, eller låta bli att uppfylla informationsplikten enligt artikel 19.5 andra stycket,

6. låta bli att uppfylla informationsplikten eller skyldigheten att föra en förteckning i enlighet med det som anges i artikel 19.5 första stycket,

7. genomföra transaktioner i strid med förbudet i artikel 19.11, eller

8. låta bli att uppfylla det som föreskrivs om investeringsrekommendationer eller annan information i artikel 20.1.

Sanktioner och åtgärder

Ingripande

3 § Ingripande enligt 1 eller 2 § sker genom beslut om

1. föreläggande att inom viss tid vidta en viss åtgärd eller upphöra med ett visst agerande,

2. anmärkning,

3. förbud enligt 4 § första stycket 1,

4. förbud enligt 4 § första stycket 2,

5. återföring enligt 5 §, eller

6. sanktionsavgift enligt 6, 7 eller 8 §.

Ett föreläggande enligt första stycket 1 och ett förbud enligt första stycket 4 får förenas med vite.

Förbud

4 § Den som har överträtt marknadsmissbruksförordningen på ett sätt som anges i 1 eller 2 § och som var anställd i eller arbetade för ett värdepappersinstitut vid den tidpunkt när överträdelsen begicks, får för viss tid, dock högst tio år, förbjudas

1. att vara styrelseledamot eller verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, i ett svenskt värdepappersinstitut, eller

2. att handla med vissa finansiella instrument för egen räkning.

Vid upprepade överträdelser som anges i 1 § första stycket får ett beslut enligt första stycket 1 gälla permanent.

Den som har meddelats ett förbud enligt första stycket 2 får, efter tillstånd av Finansinspektionen, avyttra sådana finansiella instrument som omfattas av förbudet.

Återföring

5 § Den som har överträtt marknadsmissbruksförordningen på ett sätt som anges i 1 eller 2 § och därigenom har erhållit en vinst eller undvikit en kostnad, ska åläggas att betala ett belopp som motsvarar värdet av den ekonomiska fördelen, om detta kan fastställas (återföring).

Betalningsskyldighet enligt första stycket ska dock inte åläggas någon om det är uppenbart oskäligt.

Beloppet tillfaller staten.

Sanktionsavgifter

6 § För en överträdelse som anges i 1 § ska sanktionsavgiften som högst fastställas till det högsta av

1. för en juridisk person:

a) ett belopp som per den 2 juli 2014 i svenska kronor motsvarade 15 miljoner euro,

b) 15 procent av den juridiska personens eller, i förekommande fall, koncernens omsättning närmast föregående räkenskapsår,

c) tre gånger den vinst som den juridiska personen, eller någon annan, erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

d) tre gånger de kostnader som den juridiska personen, eller någon annan, undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa,

2. för en fysisk person:

a) ett belopp som per den 2 juli 2014 i svenska kronor motsvarade 5 miljoner euro,

b) tre gånger den vinst som den fysiska personen, eller någon annan, erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

c) tre gånger de kostnader som den fysiska personen, eller någon annan, undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

7 § För en överträdelse som anges i 2 § 1–3 ska sanktionsavgiften som högst fastställas till det högsta av

1. för en juridisk person:

a) ett belopp som per den 2 juli 2014 i svenska kronor motsvarade 2,5 miljoner euro,

b) två procent av den juridiska personens eller, i förekommande fall, koncernens omsättning närmast föregående räkenskapsår,

c) tre gånger den vinst som den juridiska personen, eller någon annan, erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

d) tre gånger de kostnader som den juridiska personen, eller någon annan, undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa,

2. för en fysisk person:

a) ett belopp som per den 2 juli 2014 i svenska kronor motsvarade 1 miljon euro,

b) tre gånger den vinst som den fysiska personen, eller någon annan, erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

c) tre gånger de kostnader som den fysiska personen, eller någon annan, undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

8 § För en överträdelse som anges i 2 § 4–8 ska sanktionsavgiften som högst fastställas till det högsta av

1. för en juridisk person:

a) ett belopp som per den 2 juli 2014 i svenska kronor motsvarade 1 miljon euro,

b) två procent av den juridiska personens eller, i förekommande fall, koncernens omsättning närmast föregående räkenskapsår,

c) tre gånger den vinst som den juridiska personen, eller någon annan, erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

d) tre gånger de kostnader som den juridiska personen, eller någon annan, undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa,

2. för en fysisk person:

a) ett belopp som per den 2 juli 2014 i svenska kronor motsvarade 500 000 euro,

b) tre gånger den vinst som den fysiska personen, eller någon annan, erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

c) tre gånger de kostnader som den fysiska personen, eller någon annan, undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

9 § Om en överträdelse som anges i 6, 7 eller 8 § har skett under den juridiska personens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Föreläggande om rättelse i vissa fall

10 § Finansinspektionen får, i andra fall än de som anges i 1 eller 2 §, förelägga den som åsidosätter sina skyldigheter enligt marknadsmissbruksförordningen, eller denna lag, att göra rättelse. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Hinder mot ingripande

11 § Ett ingripande enligt 1 § får inte ske om överträdelsen ligger till grund för en anmälan om brott enligt 3 kap. 1 § lagen (2016:000) om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden eller en av någon annan anledning inledd förundersökning avseende samma fysiska person.

Ingripande får dock ske, om åklagaren har beslutat att inte inleda förundersökning eller att lägga ned förundersökningen eller om över-

trädelserna på annat sätt inte längre är föremål för utredning om brott och inte har prövats slutligt.

12 § Ett ingripande enligt 1 § får inte ske om överträdelserna redan omfattas av ett väckt åtal, ett utfärdat strafföreläggande eller ett beslut om åtalsunderlåtelse.

13 § Ett ingripande enligt denna lag får inte ske om överträdelserna omfattas av ett föreläggande om vite och överträdelserna ligger till grund för en ansökan om utdömmande av vitet.

14 § Ett ingripande för en överträdelse som anges i 1 § får ske bara om sanktionsföreläggande har delgetts den som ingripandet riktas mot inom två år från den tidpunkt då överträdelserna ägde rum.

Ett ingripande för en överträdelse som anges 2 § får ske bara om en upplysning om att frågan om ingripande har tagits upp av Finansinspektionen har delgetts den som ingripandet riktas mot inom två år från det att överträdelserna ägde rum.

Att bestämma sanktion

15 § Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelserna är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till överträdelsens konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar.

16 § Utöver det som anges i 15 § ska det i försvårande riktning beaktas om den som har begått överträdelserna tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning bör särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska det beaktas om den som har begått överträdelserna

1. i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat utredningen,

2. har vidtagit åtgärder efter överträdelserna för att undvika att den upprepas, och

3. förorsakas men till följd av att han eller hon på grund av överträdelserna blir eller kan antas bli avskedad eller uppsagd från anställning eller drabbas av annat hinder eller synnerlig svårighet i yrkes- eller näringsutövning.

17 § Finansinspektionen får avstå från ingripande, om

1. överträdelserna är ringa eller ursäktlig,

2. personen i fråga gör rättelse,

3. något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga, eller

4. det annars finns särskilda skäl.

18 § När sanktionsavgiftens storlek ska fastställas, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 15 och 16 §§ samt till den berörda personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den

vinst som personen, eller någon annan, erhållit till följd av regelöverträdelsen eller de kostnader som undvikits.

Sanktionsföreläggande vid marknadsmissbruk

19 § Frågor om ingripanden för överträdelser som anges i 1 § prövas av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Ett sanktionsföreläggande innebär att den som ingripandet riktas mot föreläggs att inom en viss tid godkänna ett beslut om ingripande enligt 3 §.

När föreläggandet har godkänts, gäller det som ett domstolsavgörande som har fått laga kraft. Ett godkännande som görs efter den tid som angetts i föreläggandet är utan verkan.

20 § Ett sanktionsföreläggande ska innehålla uppgift om

1. den person som föreläggandet avser,
2. överträdelsen och de omständigheter som behövs för att känneteckna den,
3. de bestämmelser som är tillämpliga på överträdelsen, och
4. den sanktion som föreläggs personen.

Föreläggandet ska också innehålla en upplysning om att talan om sanktion kan komma att väckas vid domstol, om föreläggandet inte godkänns inom den tid som Finansinspektionen anger.

21 § Om ett sanktionsföreläggande inte har godkänts inom angiven tid, får Finansinspektionen väcka talan vid Stockholms tingsrätt om att sanktion ska beslutas.

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift och återföring

22 § En sanktionsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom 30 dagar efter det att ett beslut om den har fått laga kraft eller ett sanktionsföreläggande godkänts eller den längre tid som anges i beslutet eller föreläggandet.

23 § Finansinspektionens beslut om sanktionsavgift får verkställas enligt utskökningsbalken, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 22 §.

24 § Om sanktionsavgiften inte har betalats inom den tid som anges i 22 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

25 § En sanktionsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft eller sanktionsföreläggandet godkändes.

26 § Det som sägs om sanktionsavgift i 22–25 §§ gäller även för återföring enligt 5 §.

6 kap. Handläggning i domstol m.m.

1 § Beslut om sanktionsföreläggande enligt 5 kap. 19 § får inte överklagas. Andra beslut som Finansinspektionen meddelar enligt denna lag och marknadsmissbruksförordningen får, om inte annat anges, överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande eller förbud enligt denna lag ska gälla omedelbart.

2 § Finansinspektionens beslut enligt 4 kap. 11 § tredje stycket får överklagas till Stockholms tingsrätt.

3 § Om inte annat föreskrivs i denna lag, ska för talan enligt 5 kap. 21 § gälla vad som i allmänhet är föreskrivet om mål som rör allmänt åtal för brott där det inte är föreskrivet svårare straff än böter.

Offentlig försvarare får inte förordnas för en juridisk person. Offentlig försvarare får förordnas för en fysisk person, om det finns särskilda skäl.

Stämningsansökan ska innehålla de uppgifter som anges i 5 kap. 20 § första stycket samt de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

4 § Om inte annat föreskrivs i denna lag, ska ansökningar enligt 4 kap. 1 §, prövningar enligt 4 kap. 10 § och överklaganden av beslut enligt 4 kap. 11 § tredje stycket handläggas enligt lagen (1996:242) om domstolsärenden. I sådana ärenden ska 31 kap. rättegångsbalken tillämpas i fråga om rättegångskostnader.

5 § Talan om att döma ut vite som förelagts av allmän domstol med stöd av 5 kap. 3 § förs av Finansinspektionen vid en tingsrätt.

Stockholms tingsrätt är alltid behörig att pröva talan enligt första stycket.

6 § Ett sanktionsföreläggande som har godkänts ska efter klagan undanröjas under de förutsättningar som anges i 59 kap. 6 § första stycket rättegångsbalken. Vid tillämpningen ska det som anges om strafföreläggande och den misstänkte i stället gälla sanktionsföreläggande respektive den som ingripandet riktats mot.

Den som vill klaga ska göra det skriftligen hos Stockholms tingsrätt inom ett år från det att föreläggandet godkändes. I mål om klagan på ett sanktionsföreläggande är Finansinspektionen den enskildes motpart.

Har ett sanktionsföreläggande undanröjts, får den som det riktats mot inte därefter påföras en svårare sanktion för samma överträdelse.

7 § I mål om undanröjande av godkänt sanktionsföreläggande enligt 6 § andra stycket ska 52 kap. 2, 3 och 5–12 §§ rättegångsbalken tillämpas. Vid tillämpningen ska det som anges om hovrätt i stället gälla tingsrätten.

I fråga om överklagande av tingsrättens beslut med anledning av klagan på sanktionsföreläggande gäller 49 och 52 kap. rättegångsbalken.

Hovrättens beslut får inte överklagas.
Rätten får besluta att sanktionsföreläggandet tills vidare inte får verkställas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 februari 2017.
2. Ingripande får ske endast för överträdelse som har ägt rum efter ikraftträdandet.

2 Förslag till lag om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om straff för insiderhandel, obehörigt röjande av insiderinformation och marknadsmanipulation (marknadsmissbruk) som begås på värdepappersmarknaden.

Finansiella instrument som omfattas av lagen

2 § Bestämmelserna i denna lag tillämpas på

1. finansiella instrument som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en MTF-plattform eller för vilka en ansökan om upp-tagande till sådan handel har lämnats in,
2. finansiella instrument som handlas på en MTF-plattform, och
3. finansiella instrument vilkas värde är beroende av ett sådant finan-siellt instrument som avses 1 eller 2.

Undantag

3 § Bestämmelserna i denna lag gäller inte för

1. handel med egna aktier i återköpsprogram eller stabilisering av värdepapper, förutsatt att handeln utförs i enlighet med artikel 5 i marknadsmissbruksförordningen, och
2. transaktioner eller andra åtgärder som avses i artikel 6 i marknadsmissbruksförordningen.

Uttryck i lagen

4 § I denna lag betyder

finansiellt instrument: det som anges i 1 kap. 4 § första stycket 1 i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

godtagen marknadspraxis: det som anges i artikel 3.1.9 i marknadsmissbruksförordningen,

handel på värdepappersmarknaden: handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), handel på en MTF-plattform eller en motsvarande plattform utanför EES, eller handel med eller genom någon som yrkesmässigt driver sådan verksamhet som avses i 2 kap. 1 § i lagen om värdepappersmarknaden,

insiderinformation: sådan information som anges i artikel 7 i marknadsmissbruksförordningen,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU av den 16 april 2014 om straffrättsliga sanktioner för marknadsmissbruk (marknadsmissbruksdirektiv), i den ursprungliga lydelsen.

marknadsmisbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmisbruk (marknadsmisbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

MTF-plattform: sådan handelsplattform som anges i 1 kap. 5 § 12 lagen om värdepappersmarknaden,

reglerad marknad: det som anges i 1 kap. 5 § 20 lagen om värdepappersmarknaden,

referensvärde: det som anges i artikel 3.1.29 i marknadsmisbruksförordningen, och

spotavtal avseende råvaror: det som anges i artikel 3.1.15 i marknadsmisbruksförordningen.

2 kap. Straffbestämmelser

Insiderbrott

1 § För insiderbrott döms

1. den som har insiderinformation och som för egen eller någon annans räkning förvärvar eller avyttrar finansiella instrument som informationen rör genom handel på värdepappersmarknaden, eller ändrar eller återkallar en order avseende sådana finansiella instrument,

2. den som har insiderinformation och som med råd eller genom uppmaning föranleder någon annan att förvärva eller avyttra finansiella instrument som informationen rör genom handel på värdepappersmarknaden, eller att ändra eller återkalla en order avseende sådana finansiella instrument, eller

3. den som följer ett sådant råd eller en sådan uppmaning som avses i 2 genom att förfara på det sätt som anges i 1, om rådet eller uppmaningen grundar sig på insiderinformation.

Straffet är fängelse i högst två år.

Om brott som avses i första stycket med hänsyn till gärningsmannens ställning, den vinning för gärningsmannen som brottet medfört eller övriga omständigheter är grovt, döms för *grovt insiderbrott* till fängelse i lägst sex månader och högst sex år.

Om gärningen är ringa döms det inte till ansvar.

2 § Om ett förvärv eller en avyttring utgör legitimt beteende enligt artikel 9.2–9.5 i marknadsmisbruksförordningen, döms inte till ansvar enligt 1 §. Detsamma gäller

1. när ett finansiellt instrument förvärvas, eller en köporder återkallas, om det är sannolikt att priset på instrumentet skulle sänkas om insiderinformationen offentliggjordes, och

2. när ett finansiellt instrument avyttras, eller en säljorder återkallas, om det är sannolikt att priset på instrumentet skulle höjas om insiderinformationen offentliggjordes.

Den som i annat fall än som avses i första stycket visar att han eller hon inte har utnyttjat insiderinformation döms inte till ansvar enligt 1 §.

Obehörigt röjande av insiderinformation

3 § Den som röjer insiderinformation döms, utom i de fall då röjandet sker som ett normalt led i fullgörande av tjänst, verksamhet eller åliggande, för *obehörigt röjande av insiderinformation* till böter eller fängelse i högst två år. Detsamma gäller den som vidarebefordrar ett sådant råd eller en sådan uppmaning som avses i 1 § första stycket 2, om rådet eller uppmaningen grundar sig på insiderinformation.

Om informationen blir allmänt känd samtidigt med att den röjs, eller om gärningen är ringa döms det inte till ansvar.

Marknadsmanipulation

4 § För *marknadsmanipulation* döms

1. den som genomför en transaktion, lägger en order eller annars agerar på ett sätt som ger falska eller vilseledande signaler avseende pris, tillgång eller efterfrågan på finansiella instrument eller spotavtal avseende råvaror som relaterar till instrumenten,

2. den som genomför en transaktion, lägger en order eller annars agerar på ett sätt som låser fast priset på ett eller flera finansiella instrument eller spotavtal avseende råvaror som relaterar till instrumenten, på en onormal eller konstlad nivå,

3. den som genomför en transaktion, lägger en order eller annars agerar på ett sätt som påverkar priset på finansiella instrument eller spotavtal avseende råvaror som relaterar till instrumenten, genom att utnyttja falska förespeglningar eller andra slag av vilseledande eller manipulationer,

4. den som sprider information som ger falska eller vilseledande signaler avseende pris, tillgång eller efterfrågan på finansiella instrument eller spotavtal avseende råvaror som relaterar till instrumenten, eller som låser fast priset på ett eller flera sådana instrument eller spotavtal på en onormal eller konstlad nivå, eller

5. den som sprider falska eller vilseledande uppgifter, tillhandahåller oriktiga eller vilseledande ingångsvärden eller på annat sätt manipulerar beräkningen av ett referensvärde.

Straffet är fängelse i högst två år.

Om brottet med hänsyn till omfattningen av manipulationen, gärningsmannens ställning eller övriga omständigheter är grovt, döms för *grov marknadsmanipulation* till fängelse i lägst sex månader och högst sex år.

Om gärningen är ringa döms det inte till ansvar.

5 § En sådan gärning som anges i 4 § första stycket 1 eller 2 medför inte ansvar, om

1. agerandet stämmer överens med godtagen marknadspraxis, och
2. det finns legitima skäl för agerandet.

6 § Bestämmelserna i 4 § gäller inte för

1. genomförande av transaktioner, läggande av order eller andra ageranden som endast påverkar pris, tillgång eller efterfrågan på ett spotavtal avseende råvaror, om agerandet inte avser ett finansiellt instrument som spotavtalet är relaterat till, och

2. genomförande av transaktioner, läggande av order eller andra ageranden som avser ett spotavtal avseende råvaror som är grossist-energi produkter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 av den 25 oktober 2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi.

Försök och förberedelse till brott

7 § För försök till insiderbrott och marknadsmanipulation samt för försök eller förberedelse till grovt insiderbrott och för försök till grov marknadsmanipulation döms det till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

3 kap. Handläggningen

Anmälan om brott

1 § Finansinspektionen ska anmäla till åklagare när det finns anledning att anta att ett brott enligt denna lag har begåtts.

Åtalsprövning

2 § Åtal ska väckas endast om det är motiverat från allmän synpunkt i fråga om

1. obehörigt röjande av insiderinformation där någon utan att det har varit befogat har fått insiderinformation och förts in på en sådan förteckning som avses i artikel 18 i marknadsmissbruksförordningen, eller

2. marknadsmanipulation som består i enstaka transaktioner som inte leder till någon förändring av det verkliga ägandet av ett finansiellt instrument.

Myndighetssamarbete

3 § Åklagare som leder en förundersökning enligt 23 kap. rättegångsbalken avseende brott enligt denna lag får när undersökningen verkställs anlita biträde av Finansinspektionen.

Åklagare får anlita biträde av Finansinspektionen också i fråga om utredning av brott innan förundersökning har inletts.

4 § I 3 kap. 14 § lagen (2016:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning finns ytterligare bestämmelser om samarbetet mellan åklagare och Finansinspektionen avseende marknadsmissbruk.

Hinder mot åtal

5 § Om Finansinspektionen har utfärdat sanktionsföreläggande enligt 5 kap. 19 § lagen (2016:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning, får åklagaren inte väcka åtal, utfärda strafföreläggande eller besluta om åtalsunderlåtelse för samma person i fråga om den överträdelse som ligger till grund för sanktionsföreläggandet.

6 § Om ett vitesföreläggande har överträtts och överträdelsen ligger till grund för en ansökan om utdömande av vitet, döms det inte till ansvar enligt denna lag för en gärning som omfattas av föreläggandet.

Behörig domstol

7 § Stockholms tingsrätt är behörig domstol i mål enligt denna lag.

4 kap. Yrkande om administrativ sanktion i vissa fall

Inledande bestämmelser

1 § När åklagaren väcker åtal för brott enligt denna lag ska åklagaren, om det inte är uppenbart obehövt, samtidigt framställa yrkande om återföring eller sanktionsavgift enligt 5 kap. 3 § första stycket 5 och 6 lagen (2016:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning för överträdelse av artikel 14 eller 15 i marknadsmissbruksförordningen för den person som åtalet gäller, om de omständigheter som omfattas av åtalet utgör en sådan överträdelse (yrkande om administrativ sanktion).

Ett yrkande om administrativ sanktion enligt första stycket får prövas av rätten endast om åtalet ogillas eller läggs ned och målet därför avskrivs i den delen.

Förfarandet

2 § När åklagaren framställer ett yrkande om administrativ sanktion, ska åklagaren i stämningsansökan uppge

1. vilken administrativ sanktion som yrkas,
2. de bestämmelser som är tillämpliga när det gäller den administrativa sanktionen,
3. de omständigheter som åberopas till stöd för den administrativa sanktionen, och
4. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

3 § Frågan om administrativ sanktion ska handläggas i samma rättegång som åtalet enligt denna lag och avgöras genom dom. Om åklagaren åberopar en ny omständighet till stöd för åtalet, får denna omständighet också åberopas till stöd för yrkandet om administrativ sanktion.

4 § I fråga om utredningen och förfarandet beträffande frågan om administrativ sanktion gäller det som är föreskrivet för det brottmål som frågan om administrativ sanktion har samband med. Tvångsmedel enligt 24, 25, 27 och 28 kap. rättegångsbalken får dock inte användas.

5 § Vid underrättelse enligt 23 kap. 18 § första stycket rättegångsbalken ska den misstänkte också underrättas om att administrativ sanktion kan komma att beslutas och om grunderna för detta.

6 § Vid prövning av fråga om administrativ sanktion ska bestämmelserna i 5 kap. 5, 6 och 14–18 §§ lagen (2016:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning tillämpas.

Vid tillämpningen ska det som anges om sanktionsföreläggande i 5 kap. 14 § första stycket samma lag gälla för åtal.

Offentlig försvarare

7 § Den som har rätt till offentlig försvarare för brott enligt denna lag har rätt till offentlig försvarare också beträffande den fråga om administrativ sanktion som har samband med brottmålet. Om endast frågan om administrativ sanktion överklagas till högre rätt kvarstår rätten till offentlig försvarare bara om det finns särskilda skäl.

Rättegångskostnader

8 § I fråga om rättegångskostnader ska 31 kap. rättegångsbalken tillämpas.

Överklagande

9 § I fråga om överklagande ska rättegångsbalkens bestämmelser om överklagande i brottmål tillämpas.

Prövningstillstånd krävs i hovrätten om endast frågan om administrativ sanktion överklagas dit.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 februari 2017.
 2. Genom lagen upphävs lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument¹

dels att 5 a kap. ska upphöra att gälla,

dels att 6 kap. 1 a och 3 §§ och 7 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 a §²

För övervakningen av att denna lag följs, liksom lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument, *lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument*, prospektförordningen, lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden *och marknadsmissbruksförordningen, i den ursprungliga lydelsen*, får Finansinspektionen begära att

1. ett företag eller någon annan tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat,

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken inställer sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Vid tillämpningen av 2, 2 b och 4 kap. gäller inte första stycket 2.

Om en begäran från en utländsk myndighet enligt 6 § avser en fråga som rör reglering som motsvarar den i 2, 2 b eller 4 kap., gäller inte första stycket 2.

3 §³

Finansinspektionen får vid vite förelägga någon att göra rättelse om han inte fullgör skyldigheten att

Finansinspektionen får vid vite förelägga någon att göra rättelse om *denne* inte fullgör skyldigheten att

¹ Senaste lydelse av
5 a kap. 1 § 2005:378
5 a kap. 2 § 2005:378
5 a kap. 3 § 2005:378
rubriken till 5 a kap. 2005:378.

² Senaste lydelse 2016:714.

³ Senaste lydelse 2012:378.

1. göra anmälan till aktiebolaget och Finansinspektionen enligt 4 kap. 3 § eller 9 § andra stycket,
2. göra anmälan till aktiebolaget och Finansinspektionen enligt 1 h § andra stycket,
3. offentliggöra uppgifter enligt 4 kap. 9 § första stycket eller 18 §, eller att lämna sådana uppgifter till Finansinspektionen enligt 4 kap. 21 §,
3. offentliggöra uppgifter enligt 4 kap. 9 § första stycket eller 18 §, eller att lämna sådana uppgifter till Finansinspektionen enligt 4 kap. 21 §, *eller*
4. följa *bestämmelserna i 5 a kap. 1–3 §§ eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 7, eller*
5. följa en begäran enligt 1 a §.
4. följa en begäran enligt 1 a §.

7 kap. 1 §⁴

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. villkor för sådana avtal som avses i 3 kap. 1 och 3 §§,
2. på vilket språk sådan information som avses i 4 kap. 1 § tredje stycket eller 20 § ska offentliggöras,
3. vilka upplysningar marknadsgaranter som inte är värdepappersinstitut och som har utnyttjat undantaget i 4 kap. 14 § första stycket ska lämna till Finansinspektionen,
4. vad som krävs för att undantag från sammanläggning av moder- och dotterföretags innehav ska få göras enligt 4 kap. 16 och 17 §§,
5. att sådana anmälningar som enligt 4 kap. 19 § ska göras till Finansinspektionen i stället ska göras till den börs som driver den reglerade marknad där aktierna är upptagna till handel och i vilken omfattning och på vilket sätt uppgifter om förvärv eller överlåtelse av egna aktier ska offentliggöras,
6. hur information ska offentliggöras enligt 4 kap. 20 §,
6. hur information ska offentliggöras enligt 4 kap. 20 §, *och*
7. *information enligt 5 a kap. 1 och 2 §§, och*
8. hur uppgiftsskyldigheten i 6 kap. 1 a § första stycket ska fullgöras.
7. hur uppgiftsskyldigheten i 6 kap. 1 a § första stycket ska fullgöras.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2017.

⁴ Senaste lydelse 2016:714.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 3 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap. 3 §²

Om Finansinspektionen behöver uppgifter för övervakningen av att bestämmelserna i lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument följs eller åklagare finner anledning att anta att brott enligt samma lag har begåtts eller Finansinspektionen finner anledning att anta att en bestämmelse i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG, i den ursprungliga lydelsen, har överträtts, ska en svensk värdepapperscentral på begäran lämna inspektionen eller åklagaren besked om ett avstämningregisters innehåll i den omfattning det har anknytning till tillsynen eller överträdelsen. Beskedet ska lämnas utan avgift. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur skyldigheten att lämna sådana besked till inspektionen ska fullgöras.

Om Finansinspektionen finner anledning att anta att en bestämmelse i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG har överträtts eller åklagare finner anledning att anta att brott enligt lagen (2016:000) om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden har begåtts, ska en svensk värdepapperscentral på begäran lämna inspektionen eller åklagaren besked om ett avstämningregisters innehåll i den omfattning det har anknytning till överträdelsen. Beskedet ska lämnas utan avgift. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur skyldigheten att lämna sådana besked till inspektionen ska fullgöras.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2016:51.

² Senaste lydelse 2016:716.

Regeringen får föreskriva att Finansinspektionen ska ha terminal-åtkomst till avstämningsregistren för inhämtande av uppgifter som avses i första stycket och som har anknytning till ett ärende hos inspektionen.

Uppgifter som ska anmälas enligt artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 får genom automatisk databehandling lämnas ut till det insynsregister som förs enligt 9 § lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.

Uppgifter som ska anmälas enligt artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 får genom automatisk databehandling lämnas ut till det insynsregister som förs enligt 2 kap. 3 § lagen (2016:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning.

1. Denna lag träder i kraft den 1 februari 2017.

2. I fråga om åklagares begäran när det finns anledning att anta att brott enligt lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument har begåtts gäller 8 kap. 3 § i den äldre lydelsen.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument¹ dels att 3, 4, 9–10 a, 15 och 20–24 §§ ska upphöra att gälla, dels att rubrikerna närmast före 15 och 20 §§ ska utgå, dels att 17, 18 och 25 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §²

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt marknadsmissbruksförordningen.

Finansinspektionen övervakar även att bestämmelserna i denna lag följs.

Finansinspektionen övervakar att bestämmelserna i denna lag följs.

18 §³

I 6 kap. 1 a § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument finns bestämmelser om rätt för Finansinspektionen att få de uppgifter som den behöver för att övervaka att denna lag och marknadsmissbruksförordningen följs.

I 6 kap. 1 a § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument finns bestämmelser om rätt för Finansinspektionen att få de uppgifter som den behöver för att övervaka att denna lag följs.

25 §

I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol.

Inspektionen får i fråga om annat beslut än sådant som gäller särskild avgift förordna att beslutet skall gälla omedelbart.

Finansinspektionen får bestämma att beslut enligt denna lag ska gälla omedelbart.

1. Denna lag träder i kraft den 1 februari 2017.

¹ Senaste lydelse av

3 § 2016:717 20 § 2016:717

4 § 2016:717 21 § 2016:717

9 § 2016:717 22 § 2005:382

10 § 2016:717 23 § 2005:382

10 a § 2016:717 Rubriken närmast före 15 § 2005:382.

15 § 2016:717

² Senaste lydelse 2016:717.

³ Senaste lydelse 2016:717.

2. Äldre bestämmelser gäller för överträdelser som har ägt rum före Prop. 2016/17:22 ikraftträdandet.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 22 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap. 22 §¹

Den som tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst och därvid har fått del av eller tillgång till uppgift som avses i 20 § första stycket ska på begäran lämna

1. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 till en myndighet som i ett särskilt fall behöver en sådan uppgift för delgivning enligt delgivningslagen (2010:1932), om myndigheten finner att det kan antas att den som söks för delgivning håller sig undan eller att det annars finns synnerliga skäl,

2. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 och som gäller misstanke om brott till en åklagarmyndighet, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller någon annan myndighet som ska ingripa mot brottet,

3. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 och 3 samt uppgift om i vilket geografiskt område en viss elektronisk kommunikationsutrustning finns eller har funnits till Polismyndigheten, om myndigheten finner att uppgiften behövs i samband med efterforskning av personer som har försvunnit under sådana omständigheter att det kan befaras att det finns fara för deras liv eller allvarlig risk för deras hälsa,

4. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 till Kronofogdemyndigheten om myndigheten behöver uppgiften i exekutiv verksamhet och myndigheten finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende,

5. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 till Skatteverket, om verket finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende som avser kontroll av skatt eller avgift eller rätt folkbokföringsort enligt folkbokföringslagen (1991:481),

6. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 till Polismyndigheten, om myndigheten finner att uppgiften behövs i samband med underrättelse, efterforskning eller identifiering vid olyckor eller dödsfall eller för att myndigheten ska kunna fullgöra en uppgift som avses i 12 § polislagen (1984:387),

7. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 till Polismyndigheten eller en åklagarmyndighet, om myndigheten finner att uppgiften behövs i ett särskilt fall för att myndigheten ska kunna fullgöra underrättelseskyldighet enligt 33 §

7. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 till Polismyndigheten eller en åklagarmyndighet, om myndigheten finner att uppgiften behövs i ett särskilt fall för att myndigheten ska kunna fullgöra underrättelseskyldighet enligt 33 §

¹ Senaste lydelse 2014:734.

lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare, och

8. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 och 3 till regional alarmeringscentral som avses i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler.

lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,

8. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 och 3 till regional alarmeringscentral som avses i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler, och

9. uppgift som avses i 20 § första stycket 1 till Finansinspektionen, om inspektionen finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för utredningen av en misstänkt överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG.

Ersättning för att lämna ut andra uppgifter enligt första stycket 8 än lokaliseringssuppgifter ska vara skälig med hänsyn till kostnaderna för utlämnandet.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2017.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 1 a, 1 c och 1 d §§ lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

1 a §¹

Den som i fråga om utsläppsrätter i form av 2-dagars spotkontrakt bryter mot något av förbuden mot insiderhandel och annan användning av insiderinformation i artiklarna 38, 39 b och 40 i förordning (EU) nr 1031/2010 döms till fängelse i högst två år.

Om brottet med hänsyn till *dess omfattning och* övriga omständigheter är grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst *fyra* år.

Om brottet med hänsyn till *gärningsmannens ställning, den vinning för gärningsmannen som brottet medfört eller* övriga omständigheter är grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst *sex* år.

Om brottet är ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

1 c §²

Den som i fråga om utsläppsrätter i form av 2-dagars spotkontrakt bryter mot förbudet mot röjande av insiderinformation i artikel 39 a *och* 40 i förordning (EU) nr 1031/2010 döms till böter eller fängelse i högst *ett* år.

Den som i fråga om utsläppsrätter i form av 2-dagars spotkontrakt bryter mot förbudet mot röjande av insiderinformation i artikel 39 a *eller* 40 i förordning (EU) nr 1031/2010 döms till böter eller fängelse i högst *två* år.

Om informationen blir allmänt känd samtidigt med att den röjs, döms inte till ansvar.

1 d §³

Den som i fråga om utsläppsrätter i form av 2-dagars spotkontrakt bryter mot förbudet mot otillbörlig marknadspåverkan i artikel 41 i förordning (EU) nr 1031/2010 döms till fängelse i högst två år.

Om brottet med hänsyn till *omfattningen av marknadspåverkan eller* övriga omständigheter är att anse som grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst *fyra* år.

Om brottet med hänsyn till *omfattningen av marknadspåverkan, gärningsmannens ställning eller* övriga omständigheter är att anse som grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst *sex* år.

¹ Senaste lydelse 2012:344.

² Senaste lydelse 2012:344.

³ Senaste lydelse 2012:344.

Om brottet är ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2017.

8 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden att 1 kap. 10 §, 11 kap. 6–8 §§, 15 kap. 6, 7 och 9 §§, 17 kap. 1 § samt 23 kap. 2 och 15 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

10 §

Om Sverige är hemmedlemsstat för en emittent vars överlåtbara värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige efter ansökan av emittenten, men är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES efter en sådan ansökan, *skall 15 kap. 6 § första stycket 3 om kurspåverkande information*, 15 kap. 8 § om förändringar i rättigheter och om nya emissioner samt följande bestämmelser i 18 kap. tillämpas av emittenten:

- 1 § om skyldighet att utse ett finansiellt institut,
- 2–6 §§ om utgivare av skuldebrev, och
- 7–12 §§ om utgivare som inte har säte i en stat inom EES.

Av 16 kap. 1 § framgår att bestämmelserna i 16 kap. är tillämpliga på sådana emittenter som anges i första stycket.

Om Sverige är hemmedlemsstat för en emittent vars överlåtbara värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige efter ansökan av emittenten, men är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES efter en sådan ansökan, *ska 15 kap. 8 § om förändringar i rättigheter och om nya emissioner samt följande bestämmelser i 18 kap. tillämpas av emittenten:*

11 kap.

6 §

En utgivare av sådana överlåtbara värdepapper enligt 1 kap. 4 § första stycket 2 a eller b som efter ansökan av utgivare handlas på en handelsplattform *skall*

1. fortlöpande informera det värdepappersinstitut som driver handelsplattformen om sin verksamhet,

2. i övrigt lämna institutet de upplysningar som det behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna lag och andra författningar, *samt*

3. offentliggöra de upplysningar om sin verksamhet och värdepapperen som är av betydelse för

En utgivare av sådana överlåtbara värdepapper enligt 1 kap. 4 § första stycket 2 a eller b som efter ansökan av utgivare handlas på en handelsplattform *ska*

1. fortlöpande informera det värdepappersinstitut som driver handelsplattformen om sin verksamhet, *och*

2. i övrigt lämna institutet de upplysningar som det behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna lag och andra författningar.

bedömning av kursvärdet på värdepapperen.

7 §

Utgivaren får skjuta upp offentliggörandet av sådan information som avses i 6 § 3, om

1. det finns godtagbara skäl,
2. allmänheten inte riskerar att vilseledas, och
3. utgivaren kan säkerställa att informationen inte röjs.

Om utgivaren eller någon som handlar för utgivarens räkning lämnar ut informationen, skall den omedelbart överlämnas till värdepappersinstitutet samt offentliggöras, om inte mottagaren av informationen omfattas av tystnadsplikt enligt lag eller avtal.

I artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG finns bestämmelser om skyldighet för emittenter att offentliggöra insiderinformation.

8 §

Ett värdepappersinstitut som driver en handelsplattform skall fortlöpande kontrollera att en utgivare av överlåtbara värdepapper enligt 6 § fullgör sin informationskyldighet enligt denna lag.

Ett värdepappersinstitut som driver en handelsplattform ska fortlöpande kontrollera att en utgivare av överlåtbara värdepapper enligt 6 § fullgör sin informationskyldighet enligt denna lag.

Värdepappersinstitutet ska även kontrollera att emittenter som omfattas av artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 fullgör sin informationskyldighet enligt den artikeln.

15 kap.

6 §

Om överlåtbara värdepapper enligt 1 kap. 4 § första stycket 2 a eller b har tagits upp till handel på en reglerad marknad efter ansökan av utgivaren eller om denne lämnat in en ansökan om upptagande till handel, gäller följande. Utgivaren skall

1. fortlöpande informera börsen

Om överlåtbara värdepapper enligt 1 kap. 4 § första stycket 2 a eller b har tagits upp till handel på en reglerad marknad efter ansökan av utgivaren eller om denne lämnat in en ansökan om upptagande till handel, gäller följande. Utgivaren ska

1. fortlöpande informera börsen

om sin verksamhet,

2. i övrigt lämna börsen de upplysningar som den behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna lag och andra författningar, *och*

3. *offentliggöra de upplysningar om sin verksamhet och värdepapperen som är av betydelse för bedömning av kursvärdet på värdepapperen.*

Om ett företag som har ett kvalificerat innehav i en börs har gett ut överlåtbara värdepapper enligt 1 kap. 4 § första stycket 2 a eller b som har tagits upp till handel på en reglerad marknad som drivs av börsen, *skall* börsen omedelbart vidarebefordra information enligt första stycket till Finansinspektionen.

om sin verksamhet, *och*

2. i övrigt lämna börsen de upplysningar som den behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna lag och andra författningar.

Om ett företag som har ett kvalificerat innehav i en börs har gett ut överlåtbara värdepapper enligt 1 kap. 4 § första stycket 2 a eller b som har tagits upp till handel på en reglerad marknad som drivs av börsen, *ska* börsen omedelbart vidarebefordra information enligt första stycket till Finansinspektionen.

7 §

Utgivaren får skjuta upp offentliggörandet av sådan information som avses i 6 § första stycket 3, om

1. *det finns godtagbara skäl,*

2. *allmänheten inte riskerar att vilseledas, och*

3. *utgivaren kan säkerställa att informationen inte röjs.*

Om utgivaren eller någon som handlar för utgivarens räkning lämnar ut informationen, skall den omedelbart överlämnas till börsen samt offentliggöras, om inte mottagaren av informationen omfattas av tystnadsplikt enligt lag eller avtal.

1 artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 finns bestämmelser om skyldighet för emittenter att offentliggöra insidinformation.

9 §

En börs *skall* fortlöpande kontrollera att de finansiella instrument som är upptagna till handel uppfyller kraven i 2 § samt att emittenter fullgör sina informationskyldigheter enligt denna lag.

En börs *ska* fortlöpande kontrollera att de finansiella instrument som är upptagna till handel uppfyller kraven i 2 § samt att emittenter fullgör sina informationskyldigheter enligt denna lag *och artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014.*

17 kap.

1 §¹

En emittent av överlåtbara värdepapper som har Sverige som hemmedlemsstat, ska tillämpa bestämmelserna i detta kapitel för sådan information som ska offentliggöras enligt 1 kap. 9 b §, 15 kap. 6 § första stycket 3 och 8 § samt 16 kap.

En emittent av överlåtbara värdepapper som har Sverige som hemmedlemsstat, ska tillämpa bestämmelserna i detta kapitel för sådan information som ska offentliggöras enligt 1 kap. 9 b §, 15 kap. 8 § och 16 kap.

En emittent av överlåtbara värdepapper som inte har Sverige som hemmedlemsstat ska, om värdepapperen är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, tillämpa de bestämmelser som har meddelats med stöd av 5 § första stycket 2 för sådan information som ska offentliggöras enligt 1 kap. 9 b §, 15 kap. 6 § första stycket 3 och 8 § samt 16 kap. 1 § tredje stycket. Om en sådan emittents överlåtbara värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i emittentens hemmedlemsstat, ska emittenten dessutom tillämpa 2 §.

En emittent av överlåtbara värdepapper som inte har Sverige som hemmedlemsstat ska, om värdepapperen är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, tillämpa de bestämmelser som har meddelats med stöd av 5 § första stycket 2 för sådan information som ska offentliggöras enligt 1 kap. 9 b §, 15 kap. 8 § och 16 kap. 1 § tredje stycket. Om en sådan emittents överlåtbara värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i emittentens hemmedlemsstat, ska emittenten dessutom tillämpa 2 §.

23 kap.

2 §²

Värdepappersinstitut, börser, clearingorganisationer och sådana utländska företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige ska lämna Finansinspektionen upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

¹ Senaste lydelse 2015:960.

² Senaste lydelse 2014:985.

Värdepappersinstitut, börser och sådana utländska företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige ska lämna Finansinspektionen sådana upplysningar om emittenter som har samband med kontrollen av att emittenterna fullgör sin informationsskyldighet enligt artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Företagen ska, utöver vad som anges i första stycket, lämna Finansinspektionen de upplysningar som inspektionen begär.

Finansinspektionen får även begära sådana upplysningar som avses i första och andra styckena av personer som är anställda hos de företag som avses i första stycket samt av personer som är anställda i företag som avses i 6 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

Företagen ska, utöver det som anges i första och andra styckena, lämna Finansinspektionen de upplysningar som inspektionen begär.

Finansinspektionen får även begära sådana upplysningar som avses i första och tredje styckena av personer som är anställda hos de företag som avses i första stycket samt av personer som är anställda i företag som avses i 6 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

15 §³

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas,

1. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 2 § första och andra styckena och när upplysningarna ska lämnas,

2. hur uppgiftsskyldigheten enligt 3 § ska fullgöras,

3. vilka värdepappersbolag som ska upprätta register som avses i 3 b §, vad registren ska innehålla och inom vilken tid värdepappersbolaget ska ge in registren för olika typer av avtal,

4. löpande bokföring, årsbokslut och årsredovisning hos börser, clearingorganisationer samt sådana utländska företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, samt

5. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och underättelser som avses i 12 och 13 §§.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2017.

³ Senaste lydelse 2015:1032.

9 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs i fråga om offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

dels att 9 kap. 1 §, 18 kap. 1 § och 30 kap. 6 och 30 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 17 kap. 3 a §, 30 kap. 6 a–6 c och 8 c §§, 32 kap. 6 a § och 35 kap. 9 a §, och närmast före 17 kap. 3 a §, 30 kap. 8 c § och 32 kap. 6 a § nya rubriker av följande lydelse,

dels att det närmast före 32 kap. 6 § ska införas en ny rubrik som ska lyda ”Anmälningar om innehav av finansiella instrument”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 §

I lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument finns bestämmelser om förbud att röja eller utnyttja vissa uppgifter som är ägnade att väsentligt påverka kursen på finansiella instrument.

Bestämmelser om förbud att röja eller utnyttja vissa uppgifter som sannolikt har en väsentlig inverkan på priset på finansiella instrument finns i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG, och

2. lagen (2016:000) om straff för marknadsmissbruk på värdepappersmarknaden.

17 kap.

Finansinspektionens utredningar av vissa överträdelser

3 a §

Sekretess gäller för uppgift som hänförs till utredning hos Finansinspektionen av överträdelser av artikel 14 eller 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014, om det med hänsyn till syftet med utredningen är av synnerlig vikt att uppgiften inte röjs.

18 kap.**1 §⁴**

Sekretess gäller för uppgift som hänför sig till förundersökning i brottmål eller till angelägenhet som avser användning av tvångsmedel i sådant mål eller i annan verksamhet för att förebygga brott, om det kan antas att syftet med beslutade eller förutsedda åtgärder motverkas eller den framtida verksamheten skadas om uppgiften röjs.

Sekretess gäller, under motsvarande förutsättningar som anges i första stycket, för uppgift som hänför sig till

1. verksamhet som rör utredning i frågor om näringsförbud eller förbud att lämna juridiskt eller ekonomiskt biträde,

2. annan verksamhet än sådan som avses i 1 eller i första stycket som syftar till att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott och som bedrivs av en åklagarmyndighet, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Skatteverket, Tullverket eller Kustbevakningen, *eller*

3. Finansinspektionens verksamhet som rör övervakning enligt lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument.

1. verksamhet som rör utredning i frågor om näringsförbud eller förbud att lämna juridiskt eller ekonomiskt biträde, *eller*

2. annan verksamhet än sådan som avses i 1 eller i första stycket som syftar till att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott och som bedrivs av en åklagarmyndighet, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Skatteverket, Tullverket eller Kustbevakningen.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst fyrtio år.

30 kap.**6 §⁵**

Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i övervakning eller kontroll för sådan uppgift om en enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden som på begäran har lämnats av någon som är skyldig att lämna uppgifter till myndigheten, om övervakningen eller kontrollen sker enligt

1. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,

2. lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet,

3. lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument,

4. lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,

5. lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument,

6. lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktie-

5. lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktie-

⁴ Senaste lydelse 2014:633.

⁵ Senaste lydelse 2013:289.

marknaden,

7. lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning, eller

8. lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

Om en uppgift som avses i första stycket rör den *uppgiftsskyldige*, gäller sekretessen endast om denne kan antas lida skada eller men om uppgiften röjs och sekretessen inte motverkar syftet med uppgiftsskyldigheten.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

marknaden,

6. lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning, eller

7. lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

Om en uppgift som avses i första stycket rör den *som övervakningen avser*, gäller sekretessen endast om denne kan antas lida skada eller men om uppgiften röjs och sekretessen inte motverkar syftet med uppgiftsskyldigheten.

6 a §

Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet enligt lagen (2016:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning för uppgift om en enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden, om det kan antas att den enskilde lider skada eller men om uppgiften röjs.

Sekretessen gäller inte uppgift som lämnats på grund av anmälningsskyldighet enligt artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

6 b §

Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet enligt lagen (2016:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning för uppgift i en anmälan eller utsaga om överträdelser av bestämmelser som myndigheten övervakar enligt den lagen, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet.

Sekretessen gäller inte om anmälaren varit rapporteringsskyldig enligt artikel 16 i Europaparlamentets och rådets

förordning (EU) nr 596/2014.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år.

6 c §

Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet enligt lagen (2016:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning för uppgift om en enskilds personliga och ekonomiska förhållanden i en anmälan eller utsaga om överträdelse av bestämmelser som myndigheten övervakar enligt den lagen, om uppgiften kan avslöja den anmäldes identitet och det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att denne lider skada eller men.

Sekretessen gäller inte beslut om sanktion eller sanktionsavgift.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år.

Överföring av sekretess

8 c §

Får en myndighet i ett ärende enligt artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 en uppgift som är sekretessreglerad i 6 a § från en annan myndighet, blir 6 a § tillämplig på uppgiften även hos den mottagande myndigheten.

30 §⁶

Den tystnadsplikt som följer av 2 § första stycket första meningen, 4 § första stycket 2, 4 a § första stycket 2, 4 b § första stycket, 12 § första stycket och andra stycket 2, 12 a § första stycket och andra stycket 2, 12 b § första stycket 2, 13 §, 15 § första stycket 2, 23 §

Den tystnadsplikt som följer av 2 § första stycket första meningen, 4 § första stycket 2, 4 a § första stycket 2, 4 b § första stycket, 6 b § första stycket, 12 § första stycket och andra stycket 2, 12 a § första stycket och andra stycket 2, 12 b § första stycket 2, 13 §, 15 §

⁶ Senaste lydelse 2016:62.

första stycket 2 och 27 § första stycket 2 och den tystnadsplikt som följer av ett förbehåll som gjorts med stöd av 9 § andra meningen, 14 § andra meningen, 26 § andra meningen eller 29 § andra meningen inskränker rätten enligt 1 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 1 och 2 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter.

Den tystnadsplikt som följer av 24 § inskränker rätten att meddela och offentliggöra uppgifter, när det är fråga om uppgift om andra ekonomiska eller personliga förhållanden än affärs- och driftförhållanden för den som trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som är föremål för myndighetens verksamhet.

Den tystnadsplikt som följer av 18 § inskränker rätten att meddela och offentliggöra uppgifter, när det är fråga om uppgift om en enskilds personliga förhållanden vars röjande kan vålla allvarligt men.

första stycket 2, 23 § första stycket 2 och 27 § första stycket 2 och den tystnadsplikt som följer av ett förbehåll som gjorts med stöd av 9 § andra meningen, 14 § andra meningen, 26 § andra meningen eller 29 § andra meningen inskränker rätten enligt 1 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 1 och 2 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter.

32 kap.

Sekretessbrytande bestämmelse

6 a §

Sekretessen enligt 6 § hindrar inte att uppgift lämnas till Finansinspektionen, om uppgiften kan antas ha betydelse för fullgörandet av inspektionens uppgifter enligt lagen (2016:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning.

35 kap.

9 a §

Sekretessen enligt 1 § första stycket 1 eller 2 hindrar inte att uppgift lämnas till Finansinspektionen, om uppgiften kan antas ha betydelse för fullgörandet av inspektionens uppgifter enligt lagen (2016:000) med komplette-

*rande bestämmelser till EU:s
marknadmissbruksförordning.*

1. Denna lag träder i kraft den 1 februari 2017.
2. Äldre bestämmelser gäller för uppgifter som har lämnats före ikraftträdandet.

10 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:385) om ingripande mot marknadsmissbruk vid handel med grossistenergiprodukter

Härigenom föreskrivs att 3, 5 och 6 §§ lagen (2013:385) om ingripande mot marknadsmissbruk vid handel med grossistenergiprodukter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Den som bryter mot något av förbuden mot insiderhandel i artikel 3.1 a och c i förordning (EU) nr 1227/2011 döms till fängelse i högst två år.

Om brottet med hänsyn till *affärens omfattning och* övriga omständigheter är grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst *fyra* år.

Om brottet med hänsyn till *gärningsmannens ställning, den vinning för gärningsmannen som brottet medfört eller* övriga omständigheter är grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst *sex* år.

Om brottet är ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

5 §

Den som bryter mot förbudet mot röjande av insiderinformation i artikel 3.1 b i förordning (EU) nr 1227/2011 döms till böter eller fängelse i högst *ett* år.

Den som bryter mot förbudet mot röjande av insiderinformation i artikel 3.1 b i förordning (EU) nr 1227/2011 döms till böter eller fängelse i högst *två* år.

Om informationen blir allmänt känd samtidigt med att den röjs, döms inte till ansvar.

6 §

Den som bryter mot förbudet att bedriva, eller försöka bedriva, otillbörlig marknadspåverkan i artikel 5 i förordning (EU) nr 1227/2011 döms till fängelse i högst två år.

Om brottet med hänsyn till omfattningen av marknadspåverkan eller övriga omständigheter är att anse som grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst *fyra* år.

Om brottet med hänsyn till omfattningen av marknadspåverkan, *gärningsmannens ställning* eller övriga omständigheter är att anse som grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst *sex* år.

Om brottet är ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2017.